

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2015. október 2.*

„Közösségi védjegy — Felszólalási eljárás — Darjeeling ábrás védjegy — DARJEELING korábbi együttes közösségi szó- és ábrás védjegyek — Viszonylagos kizáró okok — A 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja és (5) bekezdése”

A T-624/13. sz. ügyben,

a **The Tea Board** (székhelye: Kalkutta [India], képviselik: A. Nordemann és M. Maier ügyvédek)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviselet: S. Palmero Cabezas, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban:

a **Delta Lingerie** (székhelye: Cachan [Franciaország], képviselik: G. Marchais és P. Martini-Berthon ügyvédek),

az OHIM második fellebbezési tanácsának a The Tea Board és a Delta Lingerie közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2013. szeptember 17-én hozott határozata (R 1504/2012-2. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács),

tagjai: D. Gratsias (előadó) elnök, M. Kancheva és C. Wetter bírák,

hivatalvezető: J. Palacio González főtanácsos,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2013. november 25-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az OHIM-nak a Törvényszék Hivatalához 2014. május 2-án benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a beavatkozónak a Törvényszék Hivatalához 2014. április 18-án benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a 2014. október 24-én hozott végzésre, amely az eljárás szóbeli szakaszának lefolytatása céljából egyesítette a T-624/13–T-627/13. sz. ügyeket,

* Az eljárás nyelve: angol.

tekintettel a 2015. február 11-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 2010. október 22-én a beavatkozó fél, a Delta Lingerie a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 78., 1. o.) alapján közösségi védjegybejelentést nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM).
- 2 A lajstromozni kért védjegy az alábbiakban megjelenített, világoszöld négyzetbe helyezett, fehér betűkkel írt „darjeeling” szóelemet tartalmazó ábrás megjelölés volt:

- 3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 25-i Nizzai Megállapodás szerinti 25., 35. és 38. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában tették, az egyes osztályoknak megfelelő alábbi leírással:
 - 25. osztály: „Női alsóruházat és nappali és éjszakai fehérneműk, többek közt csípőszorítók, body-k, pánt nélküli felsőrészek, derékszorítók, melltartók, bugyogók, bugyik, csíkbugyik, rövid topok, pántos bikinifelső, boxeralsók, harisnyakötők, harisnyatartók, zoknitartók, ingblúzok, bébidollok, harisnyanadrágok, harisnyák, fürdőruhák; Ruházati cikkek, kötött ruhadarabok, fehérneműk, trikók, pólók, fűzők, blúzok, bébidollok, boák, munkaköpenyek, kezeslábasok, melegítőfelsők, bodyk, pizsamák, hálóingek, nadrágok, házínadrágok, vállkendők, háziköntösök, pongyolák, fürdőköpenyek, fürdőruhák, fürdőnadrágok, alsószyoknyák, kendők”;
 - 35. osztály: „Női alsóneműk és női fehérneműk, parfümök, piperevizek és kozmetikai szerek, háztartási és fürdéshez való vászonnemű kiskereskedelmi értékesítése; Üzleti tanácsadási szolgáltatások kiskereskedelmi elárusítóhelyek és beszerzési központok létrehozásához és üzemeltetéséhez, kiskereskedelmi értékesítéshez és reklámozáshoz; Értékesítési promóció (harmadik fél számára), reklámozás, kereskedelmi ügyek igazgatása, kereskedelmi igazgatás, on-line reklámozás számítógépes hálózaton, reklámanyagok (szórólapok, prospektusok, ingyenes újságok, áruminták) terjesztése, újság-előfizetési szolgáltatások harmadik fél számára; Üzleti információ vagy információkérés; Kereskedelmi vagy reklámcélú rendezvények, kiállítások szervezése, reklámprodukción osztály, reklámhelyek bérlése, rádiós, televíziós reklámozás, reklámszponzorálás”;
 - 38. osztály: „Távközlés, üzenetek és képek számítógéppel támogatott küldése, termékbemutatók interaktív tv-közvetítésének szolgáltatása, számítógép-terminálokön keresztül megvalósított összeköttetések, összeköttetések (közvetítés) nyitott vagy zárt számítógépes világhálózatokon keresztül”.

- 4 A közösségi védjegybejelentést a *Közösségi Védjegyértesítő* 2011. január 7-i, 4/2011. számában tették közzé.
- 5 2011. április 7-én, a felperes The Tea Board, a teáról szóló 1953-as 29. sz. indiai törvény által létrehozott és a teatermesztés igazgatására felhatalmazott jogi személy felszólalást nyújtott be a 207/2009 rendelet 41. cikke alapján a bejelentett védjegynek a fenti 3. pontban említett áruk és szolgáltatások vonatkozásában történő lajstromozásával szemben.
- 6 A felszólalás az alábbi korábbi védjegyeken alapult:
 - a 2005. március 7-én bejelentett és 2006. március 31-én 4325718. számon lajstromozott DARJEELING korábbi együttes közösségi szóvédjegy;
 - az alábbiakban megjelenített, 2009. november 10-én bejelentett, 2010. április 23-án 8674327. számon lajstromozott korábbi együttes közösségi ábrás védjegy:

- 7 A két együttes közösségi védjegy a 30. osztályba tartozó árukat jelöl, és az alábbi leírásnak felel meg: Tea.
- 8 A felszólalás alátámasztásaként hivatkozott jogalap a 207/2009 rendelet 8. cikkének (1) és (5) bekezdése volt.
- 9 Egyébiránt, ahogyan a felperes által a fellebbezési tanács előtt benyújtott bizonyítékokból kitűnik, a „darjeeling” szóelem, azaz az ütköző védjegyek közös szóeleme, teákra vonatkozó, oltalom alatt álló eredetmegjelölés, amelyet egy 2007. november 12-én érkezett kérelem alapján az egy elnevezésnek az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartásába való bejegyzéséről (Darjeeling [OF]) szóló, 2011. október 20-i 1050/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelettel (HL L 276., 5. o.) jegyezték be. E végrehajtási rendeletet a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló, 2006. március 20-i 510/2006/EK tanácsi rendelet (HL L 93., 12. o.) alapján fogadták el, amelynek helyébe időközben a mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek minőségrendszereiről szóló, 2012. november 21-i 1151/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 343., 1. o.) lépett.
- 10 2012. július 10-én a felszólalási osztály elutasította a felszólalást azzal az indokkal, hogy egyrészt a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének alkalmazása szempontjából az ütköző megjelölések árujegyzékében szereplő áruk és szolgáltatások nem hasonlóak, másrészt pedig az említett rendelet 8. cikke (5) bekezdésének alkalmazását illetően a felperes által szolgáltatott bizonyítékok nem elegendők a korábbi együttes közösségi védjegyek érintett vásárlóközönség körében fennálló jóhírve fennállásának bizonyítására.

- 11 2012. augusztus 10-én a felperes a 207/2009 rendelet 58–64. cikke alapján fellebbezést nyújtott be az OHIM-hoz a felszólalási osztály határozata ellen.
- 12 Az OHIM második fellebbezési tanácsa 2013. szeptember 17-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) elutasította a felszólalási osztály határozata ellen benyújtott fellebbezést, és helyben hagyta a felszólalási osztály határozatát. Különösen megállapította, hogy tekintettel az ütköző védjegyek árujegyzékében szereplő áruk és szolgáltatások hasonlóságának hiányára, nem áll fenn a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett összetéveszthetőség. Hasonlóképpen elutasította az említett rendelet 8. cikke (5) bekezdésének állítólagos megsértését azzal az indokkal, hogy a felperes által szolgáltatott bizonyítékok nem elegendők annak kimondásához, hogy az említett cikk alkalmazásának feltételei teljesülnek.

A felek kérelmei

- 13 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
 - az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.
- 14 Az OHIM azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.
- 15 A beavatkozó azt kéri, hogy a Törvényszék:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

1. Az első alkalommal a Törvényszék előtt benyújtott iratok és bizonyítékok elfogadhatóságáról

- 16 A felperes a Törvényszék előtt két, a kereset szövegében megjelenített és a beavatkozó fél egy vagy több értékesítési pontjának homlokzatát ábrázoló képet, két, a kereset szövegében megjelenített és a beavatkozó által hirdetési célokra használt képet, a „Lingerie Stylist Blog” internetes oldalról származó több oldalt (7. melléklet), valamint a „TheStriversRow” internetes oldalról származó több oldalt (8. melléklet), nyújtott be. E bizonyítékokat, ahogyan azt a felperes a tárgyaláson megerősítette, nem nyújtották be az OHIM fórumai előtt.
- 17 Az OHIM vitatja e képek és mellékletek elfogadhatóságát, valamint azok bizonyító erejét. A maga részéről a beavatkozó fél úgy véli, hogy a fent említett bizonyítékok a jelen ügyben irrelevánsak.
- 18 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a 207/2009 rendelet 65. cikke értelmében a Törvényszékhez benyújtott keresetek a fellebbezési tanácsok által hozott határozatok jogszerűségének vizsgálatára irányulnak, és a hatályon kívül helyezés iránti bírósági eljárásban a megtámadott jogi aktus jogszerűségét a jogi aktus elfogadásakor fennálló ténybeli és jogi elemek alapján kell vizsgálni, mivel a Törvényszéknek nem az a feladata, hogy újból megvizsgálja a tényállást azoknak a bizonyítékoknak a fényében, amelyekre első alkalommal előtte hivatkoztak. A fenti bizonyítékokat tehát el kell utasítani,

anélkül hogy bizonyító erejüket meg kellene vizsgálni (2013. február 7-i Majtczak kontra Feng Shen Technology és OHIM végzés, C-266/12 P, EU:C:2013:73, 45. pont; lásd: 2005. november 24-i, Sadas kontra OHIM – LTJ Diffusion [ARTHUR ET FELICIE] ítélet, T-346/04, EBHT, EU:T:2005:420, 19. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

2. Az ügy érdeméről

- 19 A fellebbező két, elsőként a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére, másodsor pedig ugyanezen rendelet 8. cikke (5) bekezdésének megsértésére alapított jogalpra hivatkozik.

Az első, a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított jogalpról

- 20 Első jogalapja keretében a felperes arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács tévesen utasította el a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának értelmében vett összetéveszthetőség fennállását annak megállapítását követően, hogy az ütköző megjelölések árujegyzékében szereplő áruk és szolgáltatások teljes mértékben különböznek. Különösen azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy tévedett a 207/2009 rendelet 66. cikke (2) bekezdésének hatálya alá tartozó együttes közösségi védjegyeknek biztosított oltalom terjedelmét illetően azzal, hogy a jelen ügyben ugyanazon típusú értékelést végezte el, amelyet a valamely két egyéni védjegy közötti összetéveszthetőség fennállásának értékelése céljából végzett volna el. E tekintetben a felperes azt állítja, hogy az olyan együttes védjegy, mint a jelen ügyben szóban forgó korábbi védjegyek alapvető funkciója annak biztosításában áll, hogy az azzal megjelölt áruk vagy szolgáltatások az érintett védjeggyel megjelölt földrajzi származási helyen található vállalkozástól származnak. A felperes szerint e funkció egyértelműen elkülönül az egyéni védjegy funkciójától, amely abban áll, hogy a megjelölt áruk és szolgáltatások kereskedelmi származását garantálja a fogyasztó számára.
- 21 A felperes lényegében azt állítja, hogy a 207/2009 rendelet 66. cikke (2) bekezdésének hatálya alá tartozó együttes védjegyek különös funkciója miatt azt a körülményt, hogy az ütköző védjegyek árujegyzékében szereplő áruk vagy szolgáltatások azonos földrajzi származással bírhatnak, egyrésztől a hasonlóságuk értékelése keretében szempontként, másrésztől az összetéveszthetőség átfogó értékelése során meghatározó tényezőként kell figyelembe venni. A felperes e tekintetben azt állítja, hogy az összetéveszthetőség olyan esetben, mint amely a jelen esetben is felmerül, abban áll, hogy a fogyasztók azt hihetik, hogy az ütköző megjelölések árujegyzékében szereplő áruk vagy azok nyersanyagai és az ütköző megjelölések árujegyzékében szereplő szolgáltatások azonos földrajzi származással bírnak.
- 22 Az első jogalap keretében előadott érvelés tehát két részre oszlik. Az első résszel a felperes lényegében arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazása keretében tévesen alkalmazta a jogot annyiban, amennyiben az ütköző megjelölések árujegyzékében szereplő áruk és szolgáltatások összehasonlítása során elmulasztotta figyelembe venni azok valós vagy feltételezett származását, és ennél fogva megsértette az adott földrajzi származást védő együttes védjegyek speciális funkcióját. A második résszel a felperes lényegében azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy tévesen alkalmazta a jogot azzal, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett összetéveszthetőség átfogó értékelése során elmulasztotta figyelembe venni az ütköző megjelölések árujegyzékében szereplő áruk és szolgáltatások valós vagy feltételezett földrajzi származását, és ezzel megsértette az említett rendelet 66. cikke (2) bekezdésének hatálya alá tartozó együttes védjegyek speciális funkcióját.
- 23 Az OHIM és a beavatkozó fél vitatja a felperes érveit.

–Az érintett vásárlóközönségről

- 24 Az ítélkezési gyakorlat szerint az ütköző megjelölések közötti, a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett összetéveszthetőséget nem az ütköző megjelölések és az általuk megjelölt áruk vagy szolgáltatások elvont összehasonlítása alapján kell értékelni. E veszély értékelését inkább arra kell alapítani, hogy az érintett vásárlóközönség hogyan érzékeli az említett megjelöléseket, árukat és szolgáltatásokat (2011. május 24-i ancotel kontra OHIM – Acotel [ancotel.] ítélet, T-408/09, EU:T:2011:241, 29. pont).
- 25 Közelebről az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az összetéveszthetőség átfogó értékelésekor az érintett termék kategória átlagos fogyasztóját kell figyelembe venni, aki szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő. Az összetéveszthetőség szempontjából érintett fogyasztói kör olyan használatból áll, akik a korábbi védjeggyel érintett árukat vagy szolgáltatásokat és a bejelentett védjeggyel érintett árukat vagy szolgáltatásokat is használhatják (lásd: ancotel-ítélet, fenti 24. pont, EU:T:2011:241, 37 és 38. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 26 A jelen ügyben, tekintettel arra, hogy a megtámadott határozat nem tartalmaz konkrét elemzést az érintett vásárlóközönség vonatkozásában, és a fellebbezési tanács megaláztatással, hogy teljes egészében jóváhagyta a felszólalási osztály által a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazása céljából végzett elemzést, az utóbbi határozatára kell utalni. Az ítélkezési gyakorlatból ugyanis kitűnik, hogy amennyiben a fellebbezési tanács helyben hagyja az OHIM alsóbb fórumának határozatát, e határozat, valamint annak indokolása részét képezi azon kontextusnak, amelyben a fellebbezési tanács a határozatát elfogadta, amely kontextust ismertettek a felekkel, és amely lehetővé teszi a Bíróság számára, hogy a fellebbezési tanács értékelésével kapcsolatban gyakorolja a fellebbezési tanács értékelése jogszerűségének és megalapozottságának teljes körű felülvizsgálatát (lásd: 2011. június 28-i ReValue Immobilienberatung kontra OHIM [ReValue] ítélet, T-487/09, EU:T:2011:317, 20. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 27 A felszólalási osztály határozata szerint a 35. osztályba tartozó szolgáltatásokat a kiskereskedelem, a hirdetés, a menedzsment és más szakmai ágak területén tevékenykedő szakmai társaságok nyújtják. A 38. osztályba tartozó szolgáltatásokat illetően a felszólalási osztály megállapította, hogy azokat a távközlési terület vásárlóközönségének szánták.
- 28 Mivel azon érintett vásárlóközönség vonatkozásában, amely az ütköző védjegyek árujegyzékében szereplő áruk címeztek, a felszólalási osztály nem végzett konkrét elemzést, azt a következtetést kell levonni, hogy hallgatólagosan azt állapította meg, hogy a szóban forgó árukat azonos vásárlóközönségnek szánják.
- 29 E tekintetben a felszólalási osztály határozatából kitűnik, hogy e vásárlóközönség, amely mind a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő áruk, mind a korábbi védjegyek árujegyzékében szereplő áru címeztek, a széles vásárlóközönség. A korábbi védjegyek jóhírnevének fennállására vonatkozó értékelése során ugyanis a felszólalási osztálynak meg kellett határoznia az utóbbiak által megcélzott vásárlóközönséget (lásd ebben az értelemben: 2007. február 6-i Aktieselskabet af 21., 2001 november kontra OHIM – TDK Kabushiki Kaisha [TDK] ítélet, T-477/04, EBHT, EU:T:2007:35, 48. pont). Ily módon megállapította, hogy a felperes által szolgáltatott bizonyítékok nem jelezték, hogy a releváns terület nagyközönsége, azaz az Európai Unió nagyközönsége körében felismerik a korábbi védjegyeket.
- 30 Következésképpen, amennyiben a fellebbezési tanács teljes egészében jóváhagyta a felszólalási osztály határozatát a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazása tekintetében, a megtámadott határozatból azt a következtetést kell levonni, hogy az ütköző megjelölések árujegyzékében szereplő árukat azonos vásárlóközönségnek, azaz a nagyközönségnek szánják. A felperes egyébiránt egyetért e megközelítéssel, amikor azt állítja, hogy a tea és a ruházati cikkek fogyasztói azonosak. A 35. és 38. osztályba tartozó és a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő

szolgáltatásokat illetően a fellebbezési tanács hallgatólagosan megállapította, ahogyan azt az OHIM válaszbeadványában megerősítette, hogy azoknak általában szakemberekből álló fogyasztói kör a címzettje.

- 31 E tekintetben meg kell állapítani, hogy semmi nem teszi lehetővé a fellebbezési tanács által e tekintetben levont következtetések kétségbevonását, amelyeket mindenesetre a jogvita felei sem vitattak.

–Az első jogalap első részéről

- 32 A 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik valamely korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint a védjeggyel megjelölt termékek vagy szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt. Fennáll egyébiránt az összetévesztés veszélye, ha a vásárlóközönség azt hiheti, hogy a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások ugyanattól a vállalkozástól, vagy gazdaságilag egymással kapcsolatban álló vállalkozásoktól származnak (lásd 2010. június 9-i Muñoz Arraiza kontra OHIM – Consejo Regulador de la Denominación de Origen Calificada Rioja [RIOJAVINA] ítélet, T-138/09, EBHT, EU:T:2010:226, 25. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 33 Egyébiránt rá kell mutatni, hogy a 207/2009 rendelet 66. cikke rendelkezik az együttes közösségi védjegyek lajstromozásának lehetőségéről. E cikk (1) bekezdése szerint ilyen védjegy lehet az „olyan közösségi védjegy, amely alkalmas arra, hogy a védjegyjogosult szervezet tagjainak áruit vagy szolgáltatásait más vállalkozások áruitól vagy szolgáltatásaitól megkülönböztesse”. E cikkben szerepel, hogy ilyen védjegy lajstromozására irányuló bejelentést nyújthat be „a gyártók, az előállítók, a szolgáltatást nyújtók vagy a forgalmazók olyan szervezete, amely a rá irányadó jogszabályok szerint saját nevében jogokat szerezhet, kötelezettségeket vállalhat, szerződést vagy más jogügyletet köthet, perelhet és perelhető, továbbá a jogi személyiséggel rendelkező közjogi szervezet”. A 207/2009 rendelet 66. cikkének (3) bekezdése pontosítja, hogy az együttes közösségi védjegyre az említett rendeletben foglalt rendelkezéseket az ugyanezen rendelet „67–74. cikke[i]ben foglalt eltérésekkel” kell alkalmazni.
- 34 A 207/2009 rendelet 66. cikkének (2) bekezdése lehetővé teszi azon megjelöléseknek vagy adatoknak az említett cikk (1) bekezdése értelmében vett együttes közösségi védjegyként való lajstromozását, amelyek „kizárólag az áru vagy a szolgáltatás földrajzi származásának feltüntetéséből áll[nak]”, és teszi ezt ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjától eltérően, mely utóbbi szerint nem részesülhetnek védjegyoltalomban azok a védjegyek, amelyek kizárólag ilyen jelekből vagy adatokból állnak.
- 35 Az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának és ugyanezen rendelet 66. cikke (3) bekezdésének együttesen értelmezett rendelkezései szerint az együttes közösségi védjegy, mint minden közösségi védjegy, oltalmat élvez a valamely vele összetéveszthető közösségi védjegy lajstromozásából eredő esetleges sérelmekkel szemben (RIOJAVINA-ítélet, fenti 32. pont, EU:T:2010:226, 22. pont).
- 36 Ahogyan azt a Bíróság és a Törvényszék több ízben kimondta, a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazásában az összetéveszthetőség előfeltétele, hogy az ütköző védjegyek azonosak vagy hasonlóak legyenek, és hogy a védjegybejelentésben szereplő áruk vagy szolgáltatások azonosak vagy hasonlóak legyenek. E feltételeknek együttesen kell teljesülniük (lásd 2010. november 25-i Lufthansa AirPlus Servicekarten kontra OHIM végzés, C-216/10 P, EU:C:2010:719, 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2012. december 5-i Consorzio vino Chianti Classico kontra OHIM – FFR [F.F.R.] ítélet, T-143/11, EU:T:2012:645, 19. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 37 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az ütköző megjelölésekkel megjelölt áruk és szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága fennállásának a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében való értékelésénél figyelembe kell venni a közöttük fennálló viszonyt jellemző minden releváns tényezőt. E tényezők magukban foglalják különösképpen azok jellegét, rendeltetését, használatát, valamint egymást helyettesítő vagy kiegészítő jellegét (lásd: 2008. december 18-i Les Éditions Albert René kontra OHIM ítélet, C-16/06 P, EBHT, EU:C:2008:739, 65. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2013. március 21-i Event kontra OHIM – CBT Comunicación Multimedia [eventer EVENT MANAGEMENT SYSTEMS] ítélet, T-353/11, EU:T:2013:147, 40. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Figyelembe lehet venni egyéb olyan tényezőket is, mint például az érintett áruk forgalmazási csatornáit, vagy pedig azt a körülményt, hogy az árukat gyakran ugyanazokon az értékesítési pontokon árusítják, ami megkönnyíti az érintett fogyasztó által a közöttük fennálló szoros kapcsolat észlelését, és azt a benyomást erősíti, hogy azok előállításáért ugyanazon vállalkozás felel (lásd: 2013. június 18-i Otero González kontra OHIM – Apli-Agipa [APLI-AGIPA] ítélet, T-522/11, EU:T:2013:325, 32. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 38 A jelen ügyben a felszólalási osztály megállapította, hogy a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő, 25. osztályba tartozó áruk nem mutatnak hasonlóságot a korábbi védjegyek árujegyzékében szereplő egyetlen áruval, a teával az egyes áruk jellege, rendeltetése, a forgalmazási csatornáik és a részt vevő forgalmazók hálózata miatt, valamint amiatt, hogy az említett áruk nem egészítik ki egymást, és nem is versenyeznek egymással. Megállapította tehát, hogy nincs kapcsolat az említett áruk között. Ugyanezen következtetésre jutott a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő, 35. és 38. osztályba tartozó szolgáltatások vonatkozásában is. A fellebbezési tanács teljes egészében jóváhagyta a felszólalási osztály megállapításait. E tekintetben elutasította a felperes által előadott és a felperes szerint a 207/2009 rendelet 66. cikke (2) bekezdésének hatálya alá tartozó olyan együttes védjegyek alapvető funkciójára alapított érveket, mint amelyek korábbi védjegyek.
- 39 A Törvényszék előtt a felperes az érvelését alapvetően az olyan együttes védjegyek ezen „alapvető funkciójára” alapítja, mint amelyek a korábbi védjegyek, és azt állítja, hogy az ütköző megjelölések árujegyzékében szereplő árukat és szolgáltatásokat úgy kell tekinteni, mint amelyek hasonlóak azon egyszerű ténynél fogva, hogy azonos földrajzi származással bírhatnak.
- 40 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy ahogyan a 207/2009 rendelet (8) preambulumbekkezdéséből kitűnik, a közösségi védjegy által nyújtott oltalom rendeltetése különösen a védjegy származásjelző funkciójának biztosítása. Ez a védjegy alapvető rendeltetése, amely abban áll, hogy biztosítsa a fogyasztó vagy a végső felhasználó számára az érintett áru vagy szolgáltatás származásának azonosíthatóságát, lehetővé téve számára, hogy az összetévesztés veszélye nélkül meg tudja különböztetni ezen árut vagy szolgáltatást a máshonnan származó áruktól (lásd: 2009. július 16-i American Clothing Associates kontra OHIM és OHIM kontra American Clothing Associates ítélet, C-202/08 P és C-208/08 P, EBHT, EU:C:2009:477, 40. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 41 A jelen ügyben nem vitatott, hogy a „darjeeling” szóelem a kereskedelemben a korábbi védjegyek árujegyzékében szereplő áruk földrajzi származásának megjelölésére szolgálhat. E megállapítást nem kérdőjelezheti meg az OHIM által e szónak a vásárlóközönség azon része általi esetleges észlelésére alapított érvelése, amely a „darjeeling” szót nem földrajzi névként ismeri fel. Márpedig, noha kétségtelen, ahogyan arra a felperes jogosan hivatkozik, hogy a földrajzi jelzés alapvető funkciója, hogy biztosítsa a fogyasztók számára az áruk földrajzi származását és azok egyedi minőségét (lásd ebben az értelemben: 2011. március 29-i Anheuser-Busch kontra Budějovický Budvar ítélet, C-96/09 P, EBHT, EU:C:2011:189, 147. pont), az együttes közösségi védjegy alapvető funkciójára ugyanez nem érvényes. Az a körülmény, hogy ez utóbbit olyan jelzés alkotja, amely az árujegyzékben szereplő áruk földrajzi származásának megjelölésére szolgálhat, nem kérdőjelezi meg valamennyi együttes védjegynek a 207/2009 rendelet 66. cikkének (1) bekezdéséből kitűnő alapvető funkcióját, azaz azt a funkciót, hogy a védjegyjogosult szervezet tagjainak áruit vagy szolgáltatásait más szervezetek tagjainak vagy

vállalkozások áruitól vagy szolgáltatásaitól megkülönböztesse (lásd ebben az értelemben: RIOJAVINA-ítélet, fenti 32. pont, EU:T:2010:226, 26 és 27. pont). Következésképpen az együttes közösségi védjegy funkciója nem változik azáltal, hogy azt a 207/2009 rendelet 66. cikkének (2) bekezdése alapján lajstromozták. Közelebbről olyan megjelölésről van szó, amely az áruk vagy szolgáltatások megkülönböztetését a védjegyjogosult szervezet, nem pedig azok földrajzi származása alapján teszi lehetővé.

- 42 Jóllehet ugyanis 207/2009 rendelet 66. cikkének (2) bekezdése kivételt vezet be ugyanezen rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja alól a lajstromozás feltételeinek enyhítése és annak lehetővé tétele révén, hogy az árujegyzékben szereplő áruk származását leíró védjegyek is lajstromozhatók legyenek (lásd ebben az értelemben: 2012. június 13-i Organismos Kypriakis Galaktokomikis Viomichanias kontra OHIM – Garmo [HELLIM] ítélet, T-534/10, EBHT, EU:T:2012:292, 51. pont), az említett rendelet 66. cikkének (3) bekezdésével összhangban – kifejezett rendelkezés hiányában – e rendelet valamennyi együttes közösségi védjegyre alkalmazandó, az említett rendelet 66. cikkének (2) bekezdése alapján lajstromozott védjegyeket is beleértve.
- 43 Következésképpen, amennyiben a 207/2009 rendelet együttes közösségi védjegyekre vonatkozó fejezetének egyik rendelkezése sem teszi lehetővé azon következtetés levonását, hogy az együttes közösségi védjegyeknek, azokat is beleértve, amelyek az árujegyzékben szereplő áruk földrajzi származásának megjelölésére szolgáló jelzésből állhatnak, az alapvető funkciója különbözik az egyéni közösségi védjegyekétől, meg kell állapítani, hogy az – éppúgy mint az egyéni közösségi védjegyek esetében – abban áll, hogy a védjeggyel ellátott árukat vagy szolgáltatásokat a valamely vállalkozástól való származásuk alapján, nem pedig földrajzi származásuk alapján megkülönböztesse.
- 44 A felperes tehát tévesen állítja, hogy az olyan együttes közösségi védjegy, amelyet olyan jelzés alkot, amely az árujegyzékben szereplő áruk vagy szolgáltatások földrajzi származásának megjelölésére szolgálhat, nem alkalmas arra, hogy a védjegyjogosult szervezet tagjainak áruit vagy szolgáltatásait más vállalkozások áruitól vagy szolgáltatásaitól megkülönböztesse.
- 45 A 207/2009 rendelet 67. cikke (2) bekezdésének megfelelően ugyanis az együttes közösségi védjegy bejelentőjének be kell nyújtania a bejelentett védjegy használatára vonatkozó szabályzatot, amelynek tartalmaznia kell e használat feltételeit, az e védjegy használatára jogosult személyek felsorolását és a védjegybejelentő szervezetben való tagság feltételeit. A 207/2009 rendelet 71. cikke szerint e használatra vonatkozó szabályzat egyébiránt az együttes közösségi védjegyjogosultja által módosítható. Ily módon a 207/2009 rendelet 66. cikke (2) bekezdésének hatálya alá tartozó védjegyek esetében a védjegyjogosult szervezetben való tagság feltételeit is a használatra vonatkozó szabályzata határozza meg. Kétségtelen, hogy a 207/2009 rendelet fent említett és a felperes által idézett 67. cikkének (2) bekezdése alapján a 207/2009 rendelet 66. cikkének (2) bekezdésében említett védjegy használatára vonatkozó szabályzatban lehetővé kell tenni mindazoknak a védjegyjogosult szervezethez való csatlakozását, akiknek áruai vagy szolgáltatásai az érintett földrajzi helyről származnak. Mindazonáltal, a 207/2009 rendelet nem zárja ki, hogy az említett rendelet 66. cikke (2) bekezdésének hatálya alá tartozó együttes közösségi védjegy használatára jogosult szervezet az e védjegy használatára vonatkozó szabályzatban úgy rendelkezzen, hogy azok a vállalkozások vagy személyek, akik együttműködnek azon vállalkozásokkal, amelyek áruai az érintett földrajzi helyről származnak, vagy amelyek nyersanyagként a védjegy használatára jogosult szervezet áruit használják, csatlakozhassanak e jogosult szervezethez, és használhassák e védjegyet anélkül, hogy az utóbbi által megjelölt földrajzi származási területen letelepednének, és hogy áruik közvetlenül az érintett földrajzi helyről származnának.
- 46 A fentiek összességéből következik, hogy a 207/2009 rendelet 66. cikke (2) bekezdésének hatálya alá tartozó együttes közösségi védjegyek funkciója abban áll, hogy a jogosult jogalany, nem pedig azok földrajzi származása alapján különböztesse meg az ilyen védjegyekkel megjelölt árukat vagy szolgáltatásokat.

- 47 A felperesnek a Bundesgerichtshof (német szövetségi legfelsőbb bíróság) 1995. november 30-i azon ítéletére (I ZB 32/93. sz. ügy; közzétették: 1996, GRUR 270, 271 (MADEIRA)), alapított érvét, amely kimondta, hogy az együttes védjegy biztosítja, hogy az áruk olyan vállalkozástól származnak, amely a földrajzi származási helyen található, és amely jogosult az együttes védjegy használatára, el kell utasítani. Ahogyan az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, a közösségi védjegyszabályozás szabályok együtteséből álló, sajátos célokat követő önálló rendszer, amelynek alkalmazása független a nemzeti rendszerektől (lásd ebben az értelemben: 2007. május 16-i Trek Bicycle kontra OHIM – Audi [ALLTREK] ítélet, T-158/05, EU:T:2007:143, 63. pont).
- 48 Végül rá kell mutatni, hogy sem a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének k) pontja, amely bizonyos feltételek mellett valamely megjelölés közösségi védjegyként történő lajstromozásának feltétlen kizáró okát állapítja meg abban az esetben, ha a szóban forgó megjelölés az 1151/2012 rendelettel felváltott 510/2006 rendelet alapján oltalomban részesülő eredetmegjelölésből áll, vagy azt tartalmazza, sem ugyanezen rendelet 164. cikke, amely a 510/2006 rendelet 14. cikkére való hivatkozással az egyrésztől a lajstromozni kért vagy bejelentett védjegyek, másrészt pedig az utóbbi rendelet alapján oltalomban részesülő eredetmegjelölések közötti kapcsolatokra utal, nem releváns a jelen ügyben. A jelen jogvita keretében ugyanis a felperes nem hivatkozott az OHIM fórumai előtt az 510/2006 rendelet alapján oltalomban részesülő eredetmegjelölésre, hanem felszólalási eljárást indított a fenti 6. pontban említett együttes közösségi védjegyekre hivatkozva, és a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjában és (5) bekezdésében szereplő viszonylagos kizáró okok alapján.
- 49 A fentiekre tekintettel az OHIM-hoz és a beavatkozó félhez hasonlóan rá kell mutatni, hogy mivel a felszólalási eljárás keretében az ütköző megjelölések egyrésztől együttes védjegyek, másrésztől egyéni védjegyek, a megjelölt áruk és szolgáltatások összehasonlítását ugyanazon szempontok alapján kell elvégezni, mint amelyek akkor alkalmazandók, amikor két egyéni védjeggyel megjelölt áruk és szolgáltatások hasonlóságát vagy azonosságát értékelik.
- 50 Következésképpen jóvá kell hagyni a fellebbezési tanács által a jelen ügyben levont következtetést, ahogyan az a fenti 38. pontban szerepel. Közismert ugyanis, hogy a ruházati cikkeket és a teát általában nem ugyanazon vállalkozás állítja elő, és azokat nem is azonos védjegyekkel ellátva értékesítik. Nem állapítható meg tehát, hogy egy ruházaticikk-gyártó a teatermelés vagy –értékesítés területén is tevékenykedik. Más szavakkal, az érintett vásárlóközönség nem feltételezi sem azt, hogy az ütköző megjelölésekkel megjelölt áruk azonos kereskedelmi származással bírnak, sem azt, hogy az előállításukért ugyanaz a vállalkozás viseli a felelősséget (lásd ebben az értelemben: 2014. november 18-i Repsol kontra OHIM – Adell Argiles [ELECTROLINERA] ítélet, T-308/13, EU:T:2014:965, 38. pont). Egyébiránt nyilvánvaló, hogy a szóban forgó áruk nem egészítik ki egymást, és még kevésbé versenyeznek egymással, és hogy azok forgalmazási csatornái különböznek.
- 51 Ezenkívül, a fenti 40–47. pontban előadottakra tekintettel a felperes azon érvelését, amely szerint az a lehetőség, hogy a vásárlóközönség úgy vélheti, hogy az ütköző megjelölésekkel megjelölt áruk és szolgáltatások földrajzi származása azonos, olyan szempontot képezhet, amely elegendő lehet azok hasonlóságának vagy azonosságának a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazása céljából történő megállapításához, el kell utasítani.
- 52 Ahogyan ugyanis az OHIM állítja, egyazon földrajzi helyen áruk és szolgáltatások rendkívül széles választéka állítható elő vagy nyújtható. Hasonlóképpen, semmi nem zárja ki, hogy egy olyan terület, amelynek a földrajzi nevét a 207/2009 rendelet 66. cikkének (2) bekezdése alapján együttes közösségi védjegyként lajstromozták, olyan különböző nyersanyagok forrása legyen, amelyeket különböző és sokféle termék előállításához használhatnak fel. E megállapításokra tekintettel a 207/2009 rendelet 66. cikke (2) bekezdésének olyan kiterjesztő értelmezése, amelyre a felperes hivatkozik, ahhoz vezet – ahogyan azt a beavatkozó fél állítja –, hogy a 207/2009 rendelet 7. cikkének (1) bekezdésétől eltérve lajstromozott együttes védjegyek számára feltétlen, az ütköző megjelölésekkel megjelölt áruktól független, és ily módon a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának szövegével ellentétes oltalmat biztosít.

53 Ugyanez érvényes a 35. osztályba és a 38. osztályba tartozó szolgáltatások esetében. Azon pusztán eshetőség, hogy az átlagfogyasztó azt gondolhatja, hogy a szóban forgó szolgáltatások, azaz a DARJEELING védjegy alatt kínált kiskereskedelmi szolgáltatások az azonos nevű földrajzi helyről származó árukhoz kapcsolódnak, vagy pedig hogy az ugyenezen védjegy alatt nyújtott távközlési szolgáltatások az említett földrajzi helyhez kapcsolódnak, vagy arra vonatkozó információkat kínálnak, nem elegendő a bejelentett védjeggel megjelölt szolgáltatások és a korábbi védjegyekkel megjelölt áru közötti hasonlóság megállapításához.

54 Ezenkívül el kell utasítani a felperesnek a bejelentett védjegyben szereplő „darjeeling” szóelem grafikai megjelenítésére, és az azon kapcsolatra alapított érvét, amely az „j” és a „i” betűn lévő pontok tealevelekhez való hasonlósága révén a tea és a bejelentett védjeggel megjelölt áruk között létrejöhet. Ugyanis még annak feltételezése esetén is, hogy az említett pontok valóban levelekre, konkrétan pedig tealevelekre hasonlítanak, és kapcsolatot teremtenek a tea és a bejelentett védjeggel megjelölt áruk között, e kapcsolat nem lehet elegendő ahhoz, hogy az ütköző megjelölések által jelölt áruk vagy szolgáltatások között a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében hasonlóságot vagy azonosságot eredményezzen.

–Az első jogalap második részéről

55 Első jogalapjának második részével a felperes lényegében azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett összetéveszthetőség átfogó értékelése során elmulasztotta figyelembe venni az ütköző megjelölések árujegyzékében szereplő áruk és szolgáltatások valós vagy lehetséges földrajzi származását.

56 Tekintettel arra, hogy a felperesnek az első jogalap első része keretében előadott, az ütköző megjelölések árujegyzékében szereplő áruk és szolgáltatások hasonlóságára alapított érvelése elutasításra került, és hogy ennek következtében a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjában kimondott két együttes feltétel egyike nem teljesül, előjáróban rá kell mutatni, hogy a fellebbezési tanács jogosan utasította el e rendelkezésnek a jelen ügyben való alkalmazását.

57 Kétségtelen, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az összetéveszthetőség átfogó értékelése bizonyos kölcsönös függőséget feltételez a figyelembe vett tényezők, és különösen a védjegyek és a megjelölt áruk vagy szolgáltatások hasonlósága között. Így a megjelölt áruk vagy szolgáltatások kisebb mértékű hasonlóságát ellensúlyozhatja a védjegyek közötti hasonlóság magasabb foka, és fordítva (lásd 2006. április 27-i L'Oréal kontra OHIM végzés, C-235/05 P, EU:C:2006:271, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2014. október 2-i, Przedsiębiorstwo Handlowe Medox Lepiarz kontra OHIM végzés, C-91/14 P, EU:C:2014:2261, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

58 Márpedig, még ha az ütköző védjegyek esetleges hasonlóságát figyelembe is kell venni ezen átfogó értékelés keretében, az önmagában nem hoz létre közöttük összetéveszthetőséget (lásd analógia útján: 1998. szeptember 29-i Canon-ítélet, C-39/97, EBHT, EU:C:1998:442, 22. pont; 2013. október 16-i Mundipharma kontra OHIM – AFT Pharmaceuticals [Maxigesic] ítélet, T-328/12, EU:T:2013:537, 62. pont). A megjelölt áruk és szolgáltatások között ugyanis egy bizonyos, akár minimális fokú hasonlóságnak fenn kell állnia ahhoz, hogy az ütköző megjelölések erőteljes hasonlósága vagy adott esetben azonossága a tényezők kölcsönös függőségének elvére tekintettel a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett összetéveszthetőséget eredményezze. Márpedig a jelen ügyben, ahogyan a fellebbezési tanács azt jogosan megállapította, az ütköző megjelölések árujegyzékében szereplő áruk és szolgáltatások nem hasonlók.

59 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az ítélkezési gyakorlatból következően valamely együttes védjegy nem élvezheti a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti fokozott oltalmat, amennyiben az összetéveszthetőség átfogó értékelése keretében megállapításra kerül, hogy az áruk és szolgáltatások hasonlósága nem elegendő e veszély előidézéséhez (lásd analógia útján a

megjelölések hasonlósága vonatkozásában: F. F.R.-ítélet, fenti 36. pont, EU:T:2012:645, 61. pont). Következésképpen, még ha az együttes közösségi védjegyek és egyéni közösségi védjegyek közötti összetéveszthetőség értékeléséről van is szó, a szempontok kölcsönös függőségének elvére tekintettel az ütköző megjelölések hasonlósága sem ellensúlyozhatja a korábbi védjegyek árujegyzékében szereplő áruk és a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő áruk és szolgáltatások közötti hasonlóság hiányát.

- 60 Végezetül a fenti 40–43. pontban a 207/2009 rendelet 66. cikke (2) bekezdésének hatálya alá tartozó együttes védjegyek alapvető funkciójára vonatkozóan kifejtettek tekintettel el kell utasítani a felperes azon érvét, amely szerint az ilyen együttes közösségi védjegyek és az egyéni védjegyek közötti összetéveszthetőség értékelése során e veszély nem abban áll, hogy a vásárlóközönség azt hiheti, hogy a szóban forgó áruk és szolgáltatások ugyanazon vállalkozástól vagy adott esetben gazdaságilag egymáshoz kapcsolódó vállalkozásoktól származnak, hanem hogy a vásárlóközönség azt hiheti, hogy az ütköző megjelölésekkel megjelölt áruk vagy szolgáltatások, illetve az azok előállításához használt nyersanyagok azonos földrajzi származással bírhatnak.
- 61 Egyébiránt még annak megállapítása esetén is, hogy ütköző megjelölések árujegyzékében szereplő áruk vagy szolgáltatások földrajzi származása a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett összetéveszthetőség átfogó értékelése során figyelembe veendő tényezők egyikét képezheti, e rendelkezés, ahogyan a fentiekben kiemelésre került, nem alkalmazandó abban az esetben, ha mint a jelen ügyben is, az abban szereplő együttes feltételek egyike nem teljesül.
- 62 Nem fogadható el ezenkívül a korábbi védjegyek állítólagosan nagyfokú megkülönböztető képességére alapított érv sem. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az összetéveszthetőség annál nagyobb mértékű, minél jelentősebb a korábbi védjegy megkülönböztető képessége (1997. november 11-i SABEL-ítélet, C-251/95, EBHT, EU:C:1997:528, 24. pont; Canon-ítélet, fenti 58. pont, EU:C:1998:442, 18. pont; 2013. július 18-i Specsavers International Healthcare és társai ítélet, C-252/12, EBHT, EU:C:2013:497, 36. pont). Márpedig még annak feltételezése esetén is, hogy a jelen ügyben a korábbi védjegyek nagyfokú megkülönböztető képességet szereztek, e körülmény nem ellensúlyozhatja az ütköző védjegyekkel megjelölt áruk és szolgáltatások közötti hasonlóság teljes hiányát.
- 63 Következésképpen az első jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

A második, a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének megsértésére alapított jogalapról

- 64 Második jogalapjával a felperes arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács tévesen állapította meg, hogy a jelen ügyben nem teljesülnek 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének alkalmazási feltételei.
- 65 Emlékeztetni kell arra, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése értelmében „[a] (2) bekezdés szerinti korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján nem részesülhet továbbá oltalomban a korábbi védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölés, ha az érintett áruk, illetve szolgáltatások nem hasonlóak, feltéve, hogy közösségi védjegy esetén a korábbi közösségi védjegy a Közösségben, korábbi nemzeti védjegy esetén a korábbi nemzeti védjegy pedig az érintett tagállamban jóhírnevet élvez, és a megjelölés alapos ok nélkül történő használata sértené vagy tisztességtelenül kihasználná a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét.”
- 66 Jóllehet ugyanis kétségtelen, hogy a védjegy elsőrendű funkciója a származásjelző funkciója, minden védjegy bennerejlően önálló és elkülönült gazdasági értékkel rendelkezik azon áruk és szolgáltatások értékehez képest, amelyek tekintetében lajstromozásra került. Így tehát a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése biztosítja a jóhírnévvel rendelkező védjegy védelmét minden olyan azonos vagy hasonló védjegy bejelentése esetén, amely annak imázsát sértheti, még akkor is, ha a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő áruk vagy szolgáltatások nem hasonlóak a jóhírnévvel rendelkező korábbi védjegy árujegyzékében szereplő azon árukhoz vagy szolgáltatásokhoz, amelyek tekintetében

azt lajstromozták (2007. március 22-i Sigla kontra OHIM – Elleni Holding [VIPS] ítélet, T-215/03, EBHT, EU:T:2007:93, 35. pont; 2011. december 8-i Aktieselskabet af 21. 2001 november kontra OHIM – Parfums Givenchy [only givenchy] ítélet, T-586/10, EU:T:2011:722, 58. pont).

- 67 E rendelkezés szövegéből kitűnik, hogy az alkalmazása három feltételhez kötött, azaz először is az ütköző védjegyek azonossága vagy hasonlósága, másodsor a felszólalás alátámasztásaként hivatkozott korábbi védjegy jóhírveve, harmadszor pedig azon veszély fennállása, hogy a bejelentett védjegy alapos ok nélküli használata tisztességtelenül kihasználja vagy sérti a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét. E három feltétel kumulatív jellegű, és közülük már egynek a hiánya is megghiúsítja az említett rendelkezés alkalmazását (lásd: 2014. november 12-i Volvo Trademark kontra OHIM – Hebei Aulion Heavy Industries [LOVOL] ítélet, T-525/11, EU:T:2014:943, 18. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 68 Egyébiránt a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdéséből következik, hogy az ott említett három sérelem, amennyiben megvalósulnak, a korábbi és a későbbi védjegy bizonyos fokú hasonlóságának következményei, ami miatt az érintett közönség egymással rokonítja e két védjegyet, vagyis kapcsolatba hozza őket egymással anélkül, hogy összetévesztené őket (lásd: 2012. december 14-i Bimbo kontra OHIM – Grupo Bimbo [GRUPO BIMBO] ítélet, T-357/11, EU:T:2012:696, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). A lajstromozni kért védjegy és a jóhírnévvel rendelkező korábbi védjegy közötti kapcsolatnak az érintett vásárlóközönség képzetében való fennállása tehát a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdése alkalmazásának alapvető, hallgatólagos feltétele (lásd: 2005. május 25-i Spa Monopole kontra OHIM – Spa-Finders Travel Arrangements [SPA-FINDERS] ítélet, T-67/04, EBHT, EU:T:2005:179, 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2014. december 11-i Coca-Cola kontra OHIM – Mitico [Master] ítélet, T-480/12, EBHT, EU:T:2014:1062, 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 69 Ezen előzetes megfontolásokra tekintettel kell megvizsgálni a felperes által felhozott második jogalapot.
- Az érintett vásárlóközönségről
- 70 Hangsúlyozni kell, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének alkalmazása céljából az érintett vásárlóközönség meghatározása – ugyanazon az alapon, ahogyan ugyanezen cikk (1) bekezdésének alkalmazása keretében – szükséges előkérdésnek minősül. Különösen e vásárlóközönségre tekintettel kell értékelni az ütköző megjelölések közötti hasonlóság, a korábbi védjegy esetleges jóhírveve és végül az ütköző megjelölések közötti kapcsolat fennállását.
- 71 Ráadásul emlékeztetni kell arra, hogy az annak érdekében figyelembe veendő vásárlóközönség, hogy fennáll-e a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdésében szereplő valamelyik sérelem, a korábbi védjegy jogosultja által hivatkozott sérelem típusának függvényében változik. Ily módon a korábbi védjegy megkülönböztető képességének vagy jóhírvevének tisztességtelen kihasználásából álló sérelem esetén azon érintett vásárlóközönség, amelynek szempontjából e sérelem fennállását értékelni kell, azon áruk és szolgáltatások átlagos fogyasztója, amelyek vonatkozásában a későbbi védjegyet lajstromozták (2009. március 12-i Antartica kontra OHIM ítélet, C-320/07 P, EU:C:2009:146, 46–48. pont). Ezzel szemben a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jó hírnevét érő sérelemek fennállása esetén az értékelést azon áruk és szolgáltatások átlagos, szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő fogyasztója szempontjából kell elvégezni, amelyek vonatkozásában ezt a védjegyet lajstromozták (lásd analógia útján: 2008. november 27-i Intel Corporation ítélet, C-252/07, EBHT, EU:C:2008:655, 35. pont).
- 72 Az érintett vásárlóközönség meghatározását illetően a felperes első jogalapjának vizsgálata keretében előadott megállapításokra és azon körülményre tekintettel, hogy a jogvita felei e vonatkozásban nem vitatják a megtámadott határozatot, meg kell állapítani egyrészt, hogy a korábbi védjegyek árujegyzékében szereplő áru esetében az érintett vásárlóközönség az Unió nagyközönsége, másrésztől

pedig, hogy a bejelentett védjegy vonatkozásában a 25. osztályba tartozó áruk esetében az érintett vásárlóközönség hasonlóképpen az Unió fogyasztóinak nagyközönsége, míg a 35. és 38. osztályba tartozó szolgáltatások esetében az érintett vásárlóközönség főként az említett ágazatok szakembereiből áll.

–Az ütköző megjelölések hasonlóságáról

- 73 A jelen ügyben nem vitatott, hogy – ahogyan azt a fellebbezési tanács jogosan megjegyezte – az ütköző megjelölések hangzásbeli szempontból azonosak, vizuálisan pedig erőteljesen hasonlóak. Ugyanez érvényes az ütköző megjelölések fogalmi összehasonlítására. Az ütköző megjelölésekben közös „darjeeling” szóelem ugyanis egyszerre alkalmas arra, hogy a Darjeeling teafajtára utaljon, és hogy megnevezze az azonos nevű indiai régiót.

–A korábbi védjegyek jóhírnevéről

- 74 Előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése nem határozza meg a jóhírnév fogalmát. A Bíróságnak a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv (HL 1989.L 40., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 92. o.) 5. cikkének (2) bekezdésére vonatkozó ítélkezési gyakorlatából (amely rendelkezés normatív tartalma lényegében a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének felel meg) az következik, hogy a jóhírnév feltételének teljesítéséhez az szükséges, hogy a védjeggyel ellátott árukon vagy szolgáltatásokon keresztül az érintett vásárlóközönség jelentős része ismerje a korábbi védjegyet. (TDK-ítélet, fenti 29. pont, EU:T:2007:35, 48. pont).
- 75 A Bíróság e tekintetben kétségtől kimondta, hogy ahhoz, hogy valamely védjegy jóhírnévvel rendelkezőnek minősüljön, nem szükséges, hogy az érintett vásárlóközönség meghatározott százalékanak körében ismert legyen (lásd: TDK-ítélet, fenti 29. pont, EU:T:2007:35, 49. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Mindazonáltal a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése értelmében fennálló jóhírnevének a korábbi védjegy vonatkozásában történő értékelése keretében tekintetbe kell venni az ügy minden releváns elemét, többek között a védjegy által birtokolt piaci részesedést, a védjegy használatának intenzitását, földrajzi kiterjedését és tartamát, valamint a vállalkozás által a védjegy reklámozása céljából megvalósított beruházások jelentőségét (lásd: 2012. szeptember 27-i El Corte Inglés kontra OHIM – Pucci International [Emidio Tucci] ítélet, T-373/09, EU:T:2012:500, 58. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 76 Ahogyan a fenti 33. és 34. pontban már említésre került, azokra a megjelölésekre, amelyek a kereskedelmi forgalomban a megjelölt áruk vagy szolgáltatások földrajzi származásának jelzésére szolgálhatnak, amennyiben azokat a 207/2009 rendelet 66. cikkének (2) bekezdése alapján és az említett rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja alóli kivételként együttes közösségi védjegyként lajstromozzák, az említett rendelet rendelkezései ugyanúgy alkalmazandók, mint a többi együttes közösségi védjegyre. Következésképpen a 207/2009 rendelet 66. cikke (2) bekezdésének hatálya alá tartozó közösségi védjegyre vonatkozó minden értékelést, beleértve az e rendelet 8. cikkének (5) bekezdése értelmében fennálló jóhírnevének értékelését is, ugyanazon szempontok szerint kell elvégezni, mint amelyek az egyéni védjegyekre alkalmazandók.
- 77 A jelen ügyben a felszólalási osztály elutasította a felszólalást annyiban, amennyiben a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdésén alapult, annak megállapításával, hogy a korábbi védjegyek bizonyított használata ellenére a felperes által előterjesztett iratok és bizonyítékok csak csekély információval szolgálnak e használat tényleges terjedelmével kapcsolatban, és hogy nem állt rendelkezésre elég információ azon elismerés fokával kapcsolatban, amelyet a korábbi védjegyek az érintett vásárlóközönség körében élveznek. Közelebbről a felszólalási osztály megállapította, hogy a felperes nem szolgáltatott elegendő információt az értékesítés volumene, a piaci részesedés vagy a korábbi védjegyek reklámozásának terjedelme vonatkozásában.

- 78 A maga részéről a fellebbezési tanács, annak megállapítása mellett, hogy a felperes által előterjesztett bizonyítékok nem utalnak kifejezetten a korábbi védjegyekre, arra a következtetésre jutott, hogy a felszólalási osztály „feltételezhette volna, hogy a Darjeeling által – teára vonatkozó [oltalom alatt álló eredetmegjelölésként] – élvezett jóhírnév átvitelre került az azonos árukra vonatkozó együttes védjegyként oltalom alatt álló azonos megjelölésre, legalábbis a korábbi szóvédjegy vonatkozásában”. Ezt követően elutasította azon állítólagos tény relevanciáját, hogy a korábbi védjeggyel ellátott, az Unióban értékesített áruk számát nem jelölték meg konkrétan, annak kimondásával, hogy a Darjeeling teát „az [Unióban] értékesítik, ahol egyébiránt jóhírnevet élvez”. Ami konkrétan a korábbi ábrás védjegyet illeti, a fellebbezési tanács rámutatott, hogy „mivel az előterjesztett bizonyítékok főként a Darjeeling szóelemre utaltak”, az a körülmény, hogy a korábbi ábrás védjegyet az Unióban használják, „nem elegendő annak megállapításához, hogy az jóhírnevet élvez”. Végül, mielőtt folytatta volna elemzését a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének alkalmazása céljából, a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 24. pontjában kimondta, hogy „[m]indenesetre, még ha a korábbi védjegy jóhírneve bizonyított is, a [207/2009 rendelet] 8. cikk[e] (5) bekezdésének többi feltétele nem teljesült”.
- 79 A fentiekben előadottakra tekintettel meg kell állapítani, hogy azon kérdés vonatkozásában, hogy a korábbi védjegyek jóhírnevet élveztek-e a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése értelmében, a megtámadott határozat szövege legalábbis kétértelmű. A megtámadott határozat e fejezetének egyetlen egyértelmű mondata ugyanis a fenti 78. pontban idézett, és a megtámadott határozat 24. pontjából kiragadott mondat. E mondatból kitűnik, hogy a fellebbezési tanács nem vont le végleges következtetést a korábbi védjegyek jóhírnevének fennállása vonatkozásában. A tárgyaláson e tekintetben feltett kérdésre válaszolva az OHIM megerősítette, hogy e tekintetben nem került sor végleges következtetés levonására.
- 80 Tekintettel azonban arra, hogy a fellebbezési tanács folytatta elemzését a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének alkalmazása céljából, meg kell állapítani, hogy ezen elemzés azon a hipotetikus előfeltevésen alapult, hogy a korábbi védjegyek jóhírneve bizonyított.
- 81 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy miközben az a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdése alkalmazása együttes feltételeinek egyike, a korábbi védjegy vagy védjegyek jóhírneve és különösen annak intenzitása azon tényezők részét képezi, amelyeket figyelembe kell venni mind a korábbi védjegyek és a bejelentett védjegy között az érintett vásárlóközönség képzetében fennálló asszociatív kapcsolat, mind pedig azon veszély értékelése keretében, hogy az említett rendelkezésben említett három sérelem egyike megvalósul-e (lásd analógia útján: Intel Corporation ítélet, fenti 71. pont, EU:C:2008:655, 42. pont; Specsavers International Healthcare és társai ítélet, fenti 62. pont, EU:C:2013:497, 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 82 Ezen ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a korábbi védjegy vagy védjegyek jóhírneve fennállásának értékelése a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdése alkalmazhatósága vizsgálatának egyik jelentős szakasza. Következésképpen az említett cikk alkalmazása szükségszerűen az ilyen jóhírnév fennállására vagy annak hiányára vonatkozó végleges következtetést feltételezi, ami főszabály szerint kizárja, hogy az e cikk esetleges alkalmazására vonatkozó elemzést egy homályos feltételezés alapján végezzék el, azaz olyan hipotézis alapján, amely nem alapul egy konkrét intenzitású jóhírnév elismerésén.
- 83 Márpedig meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben a fellebbezési tanács nem fogalmazott meg ilyen homályos feltételezést. A megtámadott határozat 24. pontjának a fenti 78. pontban idézett szövegéből ugyanis közvetlenül következik, hogy a fellebbezési tanács álláspontját azon hipotetikus előfeltevésre alapította, hogy a korábbi védjegyek igen pontosan meghatározott intenzitású, azaz olyan intenzitású jóhírnevet élveznek, amely megfelel annak, amelyet a felperes az OHIM illetékes fórumai előtt bizonyítani kívánt.

- 84 E fórumok előtt a felperes kivételesen nagy intenzitású jóhírnevet kívánt bizonyítani. E tekintetben jellemző, hogy a felszólalásának alátámasztása érdekében előadott észrevételekben a felperes különböző bizonyítékok előterjesztése mellett azt állította, hogy a Darjeeling teát a „teák pezsgőjének” tekintik, és hogy a „DARJEELING több mint 150 éve a legkiválóbb minőségű teaként kivételes jóhírnevet élvez”.
- 85 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács az elemzésének folytatása érdekében azon hipotetikus előfeltevésre alapította álláspontját, hogy a korábbi védjegyek jóhírnévvel rendelkeznek az Unió területén, amely jóhírnév ráadásul rendkívül nagy intenzitású.
- 86 Ezt követően meg kell vizsgálni az e hipotetikus előfeltevés alapján a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének alkalmazása érdekében a fellebbezési tanács által tett megállapításokat, azaz egyrészt az ütköző megjelölések között az érintett vásárlóközönség képzetében fennálló kapcsolat létezésére vonatkozó megállapítást, másrészt pedig az említett cikkben említett három veszély egyikének fennállására vonatkozó megállapítást.

–A vásárlóközönség képzetében fennálló kapcsolat létezéséről

- 87 Az ítélezési gyakorlat szerint a bejelentett védjegy és a korábbi védjegy közötti kapcsolat fennállását az eset összes releváns tényezőjét figyelembe véve, átfogóan kell értékelni, amelyek között szerepel az ütköző védjegyek közötti hasonlóság mértéke, azon áruk vagy szolgáltatások jellege, amelyek vonatkozásában az ütköző védjegyeket külön-külön lajstromozták, beleértve ezen áruk vagy szolgáltatások, valamint az érintett vásárlóközönség közelségének vagy különbözőségének mértékét, a korábbi védjegy jóhírnevének intenzitása, a korábbi védjegy benne rejlő vagy a használattal megszerzett megkülönböztető képességének mértéke és az összetéveszthetőségnek a vásárlóközönség képzetében való fennállása (2009. április 30-i Japan Tobacco kontra OHIM végzés, C-136/08 P, EU:C:2009:282, 26. pont; Intel Corporation ítélet, fenti 71. pont, EU:C:2008:655, 42. pont; 2012. július 6-i Jackson International kontra OHIM – Royal Shakespeare [ROYAL SHAKESPEARE] ítélet, T-60/10, EU:T:2012:348, 21. pont).
- 88 Ha a vásárlóközönség képzetében nem áll fenn ez a kapcsolat, akkor a későbbi védjegy használata nem alkalmas arra, hogy megsértse vagy tisztességtelenül kihasználja a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét (lásd: Japan Tobacco kontra OHIM végzés, fenti 87. pont, EU:C:2009:282, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat).
- 89 A jelen ügyben, noha a megtámadott határozatban szerepel, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdésében említett három veszély „a korábbi és a későbbi védjegy közötti bizonyos fokú hasonlóság következménye, amely hasonlóság miatt az érintett vásárlóközönség rokonítja egymással e két védjegyet, azaz kapcsolatot teremt közöttük”, e kapcsolat fennállásának a határozat nem szentel konkrét elemzést.
- 90 Az OHIM válaszbeadványában arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács hallgatólagosan kizárta e kapcsolat fennállását. E tekintetben a megtámadott határozat 29. és 36. pontjára utal. A fellebbezési tanács azokban egyrészt megállapította azt, hogy az ütköző megjelölések árujegyzékében szereplő áruk és szolgáltatások között megállapított nagyfokú különbségekre tekintettel a fogyasztók nem számítanak arra, hogy a teatermesztők és a beavatkozó fél vállalkozása között akár a legcsekélyebb kapcsolat is fennáll, másrészt pedig azt, hogy mivel a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő áruk és szolgáltatások kereskedelmi szempontból teljes mértékben eltérnek a felperes áruitól, „valószínűtlen, hogy az érintett vásárlóközönség gondolati kapcsolatot teremt” a védjegyek között.

- 91 Meg kell azonban említeni, hogy a fenti 88. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatra tekintettel, amennyiben a fellebbezési tanács valóban arra következtetett volna, hogy nem állapítható meg kapcsolat az ütköző védjegyek között, e következtetés elegendő lett volna ahhoz, hogy kizárja a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének alkalmazását. Márpedig a fellebbezési tanács folytatta elemzését az e cikkben említett három veszély egyike fennállásának értékelése érdekében.
- 92 Következésképpen, tekintettel a megtámadott határozat e tekintetben felhozott kétértelműsége és azon körülményre, hogy a fellebbezési tanács mégis folytatta elemzését, meg kell állapítani, hogy a fent említett ítélkezési gyakorlat értelmében fennálló ilyen kapcsolat vonatkozásában ugyanúgy járt el, ahogyan a korábbi védjegy esetlegesen fennálló jóhírneve vonatkozásában, azaz folytatta elemzését, de nem vont le végleges következtetést az ütköző megjelölések közötti kapcsolat fennállása vonatkozásában, hanem azt azon hipotetikusan előfeltevésre alapította, hogy ilyen kapcsolat megállapítható.
- 93 A megtámadott határozatnak a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdése alkalmazásának utolsó szempontjából, azaz azon szempontból való vizsgálatát megelőzően, hogy fennáll-e a fenti rendelkezésben említett három veszély egyike, össze kell foglalni a fentieket, emlékeztetve arra, hogy a fellebbezési tanács az említett rendelkezés alkalmazása céljából elemzését két hipotetikus előfeltevésre alapította, amelyek közül az első szerint a korábbi védjegyek olyan jóhírnévvel rendelkeznek, amelynek az intenzitása olyan fokú, mint amelyet annak a felperes tulajdonított, azaz kivételes, a második szerint pedig lehetséges, hogy az érintett vásárlóközönség kapcsolatot teremt az ütköző megjelölések között.

–A 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdésében említett veszélyekről

- 94 Előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése a veszélyek három típusát különbözteti meg: a bejelentett védjegy alapos ok nélküli használata az első esetben a korábbi védjegy megkülönböztető képességét sérti, a második esetben a korábbi védjegy jóhírnevét sérti, illetve a harmadik esetben tisztességtelenül kihasználja a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét. A 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének szövegére tekintettel e rendelkezés alkalmazásához elegendő, ha e veszélyek egyik fennáll (VIPS-ítélet, fenti 66. pont, EU:T:2007:93, 36. pont).
- 95 Ahogyan a fenti 71. pontban szerepel, azt, hogy fennáll-e a korábbi védjegy megkülönböztető képességének vagy jóhírnevének tisztességtelen kihasználásából álló sérelem, azon áruk vagy szolgáltatások átlagos, szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő fogyasztója szempontjából kell értékelni, amelyek vonatkozásában e védjegyet lajstromozták. Ezzel szemben a korábbi védjegy megkülönböztető képességének vagy jó hírnevének tisztességtelen kihasználásából álló sérelem esetén – amennyiben az e védjegyből a későbbi védjegy jogosultja által szerzett előnyre vonatkozik a tilalom –, az említett sérelem fennállását azon áruk és szolgáltatások átlagos, szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő fogyasztója szempontjából kell értékelni, amelyek vonatkozásában a későbbi védjegy lajstromozását kérik.
- 96 Ráadásul, jóllehet az ütköző megjelölések között a vásárlóközönség képzetében fennálló kapcsolat a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdése alkalmazásának egyik szükséges feltétele, az önmagában nem elegendő az e rendelkezésben említett három veszély egyike fennállásának megállapításához (lásd a ROYAL SHAKESPEARE ítélet, fenti 87. pont, EU:T:2012:348, 20. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ily módon az ütköző védjegyek közötti kapcsolat fennállása nem mentesíti a korábbi védjegy jogosultját az alól, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése értelmében bizonyítsa a védjegye tényleges és aktuális sérelmének fennállását, vagy az ilyen sérelem jövőbeli bekövetkezésének komoly veszélyét (lásd analógia útján: Intel Corporation ítélet, fenti 71. pont, EU:C:2008:655, 71. pont).

- 97 Az ítélezési gyakorlatból következik ugyanis, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének célja nem az, hogy valamennyi, egy jóhírnévnek örvendő védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló védjegy lajstromozását kizárja. E rendelkezés rendeltetése többek között az, hogy lehetővé tegye egy jóhírnévnek örvendő korábbi nemzeti vagy közösségi védjegy jogosultja számára, hogy felszólalhasson azon védjegyek lajstromozása ellen, amelyek a korábbi védjegy jóhírnevét vagy megkülönböztető képességét sérthetik, vagy ezen jóhírnevet vagy megkülönböztető képességet tisztességtelenül kihasználhatják. E vonatkozásban rá kell mutatni, hogy a korábbi védjegy jogosultja nem köteles bizonyítani védjegyének tényleges és aktuális veszélyeztetését. Ugyanakkor olyan bizonyítékokat kell szolgáltatnia, amelyekből *prima facie* következtetni lehet a tisztességtelen kihasználás vagy sérelem jövőbeni, nem csupán feltételezett veszélyére (lásd: VIPS-ítélet, fenti 66. pont, EU:T:2007:93, 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat). Ilyen megállapításra lehet jutni többek között valószínűségi elemzésből eredő logikai következtetések alapján, valamint figyelembe véve az érintett kereskedelmi ágazat szokásos gyakorlatát, illetve az adott ügyre vonatkozó bármely más körülményt (2012. május 10-i, Rubinstein és L'Oréal kontra OHIM ítélet, C-100/11 P, EBHT, EU:C:2012:285, 95. pont; 2014. április 9-i El du Pont de Nemours kontra OHIM – Zueco Ruiz [ZYTEL] ítélet, T-288/12, EU:T:2014:196, 59. pont).
- 98 E megfontolásokra tekintettel kell megvizsgálni, hogy a fellebbezési tanács jogosan jutott-e arra a következtetésre, hogy a jelen ügyben a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdésében említett három veszély egyike sem bizonyítható.
- A korábbi védjegyek megkülönböztető képességének sérelméről
- 99 A védjegy megkülönböztető képességének megsértése – amelyet „felhígulásnak”, „felmorzsolódásnak” és „zavarásnak” is neveznek – abból áll, hogy meggyengül e védjegy képessége az árujegyzékben szereplő áruknak és szolgáltatásoknak e védjegy jogosultjától származóként való azonosítására, mivel az azzal azonos vagy ahhoz hasonló megjelölés harmadik fél általi használata a védjegy önazonosságának és a vásárlóközönség képzetére gyakorolt befolyásolásának diszperziójával jár. Ez a helyzet áll fenn különösen akkor, ha a korábbi védjegy, amely közvetlen asszociációt keltett az árujegyzékben szereplő áruk, illetve szolgáltatások tekintetében, többé nem alkalmas erre (lásd 2009. június 18-i L'Oréal és társai ítélet, C-487/07, EBHT, EU:C:2009:378, 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat).
- 100 Az ítélezési gyakorlat szerint annak bizonyítása, hogy a későbbi védjegy használata sérti vagy sértené a korábbi védjegy megkülönböztető képességét, feltételezi annak bizonyítását, hogy a későbbi védjegy használatának következtében megváltozott az átlagfogyasztó gazdasági magatartása azon áruk vagy szolgáltatások esetében, amelyek vonatkozásában a korábbi védjegyet lajstromozták, vagy ilyen változás jövőbeli bekövetkezésének komoly veszélye áll fenn (lásd ebben az értelemben: 2013. november 14-i Environmental Manufacturing kontra OHIM ítélet, C-383/12 P, EBHT, EU:C:2013:741, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat).
- 101 Ahogyan a bíróság hangsúlyozta, „az átlagfogyasztó gazdasági magatartása megváltozásának” fogalma objektív feltételt jelent. E megváltozás ténye nem vezethető le kizárólag olyan szubjektív elemekből, mint amilyen önmagában a fogyasztók észlelése. Önmagában az a tény, hogy az utóbbiak észreveszik, hogy a korábbi megjelöléshez hasonló, új megjelölés jelenik meg, még nem elegendő annak megállapításához, hogy fennáll a korábbi védjegy megkülönböztető képességének a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése értelmében történő megsértése vagy megsértésének veszélye (Environmental Manufacturing kontra OHIM ítélet, fenti 100. pont, EU:C:2013:741, 37. pont).
- 102 A 207/2009 rendelet és az ítélezési gyakorlat nem követeli meg a korábbi védjegy jogosultjától a tényleges sérelem bizonyítását, hanem azt is elfogadja, ha az ilyen sérelem komoly veszélyének fennállását logikai következtetés útján vezetik le (Environmental Manufacturing kontra OHIM ítélet, fenti 100. pont, EU:C:2013:741, 42. pont). Mindazonáltal a logikai következtetések nem származhatnak

puszta feltevésekből, hanem olyan valószínűségi elemzésen kell alapulniuk, amely figyelembe veszi az érintett kereskedelmi ágazat szokásos gyakorlatát, illetve az adott ügyre vonatkozó bármely más körülményt (Environmental Manufacturing kontra OHIM ítélet, fenti 100. pont, EU:C:2013:741, 43. pont). A Bíróság ítélkezési gyakorlatából ugyanis az következik, hogy a Bíróság a fent említett fogalom használata révén egyértelműen kinyilvánította azt, hogy a bizonyítottság szintjét illetően magasabb mércét kell alkalmazni annak megállapíthatóságához, hogy fennáll a korábbi védjegy megkülönböztető képességének a fent említett rendelkezés értelmében történő megsértése vagy megsértésének veszélye (Environmental Manufacturing kontra OHIM ítélet, fenti 100. pont, EU:C:2013:741, 40. pont).

- 103 A jelen ügyben a fellebbezési tanács kizárta a korábbi védjegyek megkülönböztető képessége sérelmének veszélyét azon körülményre figyelemmel, hogy a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő áruk és szolgáltatások teljes mértékben különböztek a korábbi védjegyek árujegyzékében szereplő áruktól, és azt állította, hogy a felperes által említett veszély teljesen hipotetikusnak tűnik. Emellett rámutatott, hogy mivel a „darjeeling” kifejezés földrajzi név, az érintett vásárlóközönség számára nem meglepő, ha azt különböző ágazati piacokon különböző vállalkozások használhatják annak ellenére, hogy a tea vonatkozásában oltalmat élvező eredetmegjelölésről van szó.
- 104 A felperes a fenti 100. pontban említett Environmental Manufacturing ítéletben (EU:C:2013:741) kialakított ítélkezési gyakorlatra hivatkozik, és úgy véli, hogy legalábbis komoly veszélye áll fenn annak, hogy az átlagfogyasztó a jövőben megváltoztatja a gazdasági magatartását. E tekintetben azt állítja, hogy amennyiben a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő áruk nem a Darjeeling régióból (India) származnak, az átlagfogyasztó nem csupán azok származása tekintetében, hanem a részére Darjeeling teaként kínált teák származása tekintetében is óvatos lesz. A felperes szerint tehát a bejelentett védjegynek a beavatkozó fél általi használata súlyosan veszélyezteti a „Darjeeling” eredetmegjelölés jóhírnevét és egyediségét, valamint arra való képességét, hogy betöltse azon alapvető funkcióját, hogy a fogyasztó számára biztosítsa azon teatermékek földrajzi származását, amelyeket az együttes közösségi védjegyek alatt kínálnak a számára.
- 105 Az OHIM és a beavatkozó fél vitatja a felperes érvelését.
- 106 A beavatkozó félhez és az OHIM-hoz hasonlóan meg kell állapítani, hogy a felperes érvelése nem elegendő annak megállapításához, hogy fennáll a korábbi védjegyek megkülönböztető képessége sérelmének komoly veszélye a Bíróság legutóbbi ítélkezési gyakorlata értelmében, amelye e veszély elismeréséhez – ahogyan a fenti 102. pontból is következik –, magasabb szintű bizonyítékot követel meg. Közelebbről, tekintettel a jelen ügyben releváns kereskedelmi ágazatok szokásos gyakorlatára, a felperes által előadott érvek egyike sem teszi lehetővé azon komoly veszély alátámasztását, hogy az átlagfogyasztó megváltoztatja gazdasági magatartását.
- 107 Ahogyan ugyanis a megtámadott határozatból kitűnik, és az ütköző megjelölésekkel megjelölt áruk és szolgáltatások hasonlóságának teljes hiányát figyelembe véve, a felperes által említett veszély teljes mértékben hipotetikusnak tűnik.
- 108 E tekintetben az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy önmagában a korábbi védjegyek együttes védjegyként történő lajstromozása alapján nem vélelmezhető a közepes fokú megkülönböztető képesség fennállása (2013. március 21-i Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi kontra OHIM végzés, C-393/12 P, EU:C:2013:207, 36. pont; HELLIM-ítélet, fenti 42. pont, EU:T:2012:292, 52. pont).
- 109 Ahogyan ugyanis a megtámadott határozatban szerepel, a „darjeeling” szóelem, amely kizárólagosan alkotja a korábbi szóvédjegyet, és amelyet a korábbi ábrás védjegy magában foglal, egy földrajzi név. Azon kérdéstől függetlenül, hogy e ténynél fogva az említett szóelem különös megkülönböztető képességgel rendelkezik-e (lásd analógia útján: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi kontra OHIM végzés, fenti 108. pont, EU:C:2013:207, 33. pont),

emlékeztetni kell arra, hogy a 207/2009 rendelet 66. cikke (2) bekezdésének második mondata úgy rendelkezik, hogy az utóbbi rendelet szerint lajstromozott együttes közösségi védjegy jogosultja nem tilthat el mást attól, hogy gazdasági tevékenysége körében, az üzleti tisztesség követelményeivel összhangban használja a védjegyoltalom alatt álló megjelölést; a védjegyoltalom alapján a jogosult nem léphet fel különösen a földrajzi név használatára jogosult személlyel szemben.

- 110 A fentiekre tekintettel meg kell állapítani, hogy olyan bizonyítékok hiányában, amelyek alkalmasak azon komoly veszély alátámasztására, hogy az átlagfogyasztó megváltoztatja gazdasági magatartását, a korábbi védjegyek megkülönböztető képessége sérelmének veszélye nem állapítható meg kizárólag az ütköző védjegyek hasonlósága alapján, annál is kevésbé, mivel a jelen ügyben nem kizárt, hogy a „darjeeling” szóelem más a korábbi védjegyektől eltérő védjegyek esetében is használható, ahogyan az a 207/2009 rendelet 66. cikke (2) bekezdésének második mondatából kitűnik (lásd analógia útján: 2008. január 30-i Japan Tobacco kontra OHIM – Torrefacção Camelo [CAMELO] ítélet, T-128/06, EU:T:2008:22, 58. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Következésképpen a fellebbezési tanács jogosan állapította meg, hogy az érintett vásárlóközönséget nem lepné meg, ha a „darjeeling” szóelemet különböző vállalkozások különböző ágazati piacokon használhatnák, és ezért zárta ki a korábbi védjegyek megkülönböztető képessége sérelmének veszélyét. E tekintetben a felperes arra alapított érvét, hogy az átlagfogyasztó soha nem került szembe annak lehetőségével, hogy a DARJEELING védjegy alatt neki kínált valamely áru vagy szolgáltatás semmilyen kapcsolatban nem áll Darjeelingsel, el kell utasítani, mivel nem nyújtott be olyan bizonyítékot, amely alkalmas ezen állítás alátámasztására.
- 111 Ráadásul, ahogyan az OHIM hangsúlyozza, a „Darjeeling” földrajzi név és a Darjeeling tea között olyan egyedi kapcsolat áll fenn, amely nincs meg az említett megnevezés és a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő áruk és szolgáltatások között. A felperes ugyanis nem szolgáltat olyan bizonyítékot, amely alkalmas lenne annak alátámasztására, hogy a szóban forgó földrajzi név jelenleg az érintett vásárlóközönség körében kapcsolatot mutat a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő árukkal vagy szolgáltatásokkal, vagy hogy az említett nevet az érdekelt vállalkozások azok földrajzi származásának jelzésére használhatják (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 1999. május 4-i Windsurfing Chiemsee ítélet, C-108/97 és C-109/97, EBHT, EU:C:1999:230, a rendelkező rész 1. pontja; Cosmas főtanácsnoknak a Windsurfing Chiemsee egyesített ügyekre vonatkozó indítványa, C-108/97 és C-109/97, EBHT, EU:C:1998:198, 36 és 46. pont; 2003. október 15-i Nordmilch kontra OHIM [OLDENBURGER] ítélet, T-295/01, EBHT, EU:T:2003:267, 33. pont). E tekintetben a felperes által előadott azon érv, amely szerint India olyan ország, ahol ruházati cikkeket állítanak elő, önmagában nem elegendő ilyen különös kapcsolat megállapításához. Kevésbé valószínű tehát, hogy az érintett vásárlóközönség azt hiheti, hogy a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő áruk és szolgáltatások Darjeeling régióból származnak, és annak megállapítását követően, hogy nem ez a helyzet áll fenn, még kevésbé kételkedhetnek a korábbi védjegyek árujegyzékében szereplő áruk származásában, ami a felperes szerint az átlagfogyasztó gazdasági magatartásának a fenti 100. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében vett megváltozásához vezetne.
- 112 Mindenesetre még annak feltételezése esetén is, hogy – ahogyan arra a felperes hivatkozik – a korábbi szóvédjegy az állítólagos kivételesen nagyfokú jóhírveve által biztosított erőteljes megkülönböztető képességgel rendelkezik, amely hipotetikus előfeltevés egyébiránt a megtámadott határozat alapjául szolgál (lásd a fenti 83. pontot), a felperes nem terjeszt elő olyan bizonyítékot, amely lehetővé tenné azon komoly veszély alátámasztását, hogy az átlagfogyasztó a fenti 100. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében megváltoztatja a gazdasági magatartását.
- 113 Következésképpen helyben kell hagyni a fellebbezési tanács arra vonatkozó megállapítását, hogy nem áll fenn a korábbi védjegyek megkülönböztető képessége sérelmének veszélye.

– A korábbi védjegyek jóhírnevének sérelméről

- 114 A védjegy jóhírnevének sérelme, amelyet még a „megfakulás” vagy „leromlás” kifejezésekkel is szoktak jelölni, akkor következik be, amikor azok az áruk vagy szolgáltatások, amelyek tekintetében az azonos vagy hasonló megjelölést a harmadik felek használják, a vásárlóközönségre úgy hathatnak, hogy ezáltal a védjegy vonzereje csökken. Az ilyen sérelem veszélye többek között abból adódhat, hogy a harmadik fél által kínált áruk vagy szolgáltatások olyan jellemzővel vagy tulajdonsággal bírnak, amely a védjegy imázsára negatív hatást gyakorolhat (L'Oréal és társai ítélet, fenti 99. pont, EU:C:2009:378, 40. pont).
- 115 A jelen ügyben a fellebbezési tanács megállapította, hogy a felperes nem adott elő érvet azon sérelem vonatkozásában, amely adott esetben a korábbi védjegyek jóhírnevét érheti, és hogy a bejelentett védjeggyel megjelölt ruházati cikkek és szolgáltatások által közvetített imázs nem negatív.
- 116 A felperes e tekintetben megelégszik azzal, hogy a beavatkozó fél állítólagos „élősködő” magatartására hivatkozik, amely alááshatja a korábbi védjegy, mint földrajzi jelzés vonzerejét, mivel az többé nem alkalmas arra, hogy a teát megjelölő egyedi földrajzi jelzésként szolgáljon, amennyiben a teától eltérő más árukat és szolgáltatásokat kínálnak ugyanazon védjegy alatt. Egyébiránt utal a bejelentett védjegy grafikai megjelenítésére, konkrétan pedig az „i” és a „j” betűkön szereplő, tealevél formájú pontokra.
- 117 Az OHIM és a beavatkozó fél vitatja a felperes érveit.
- 118 Meg kell állapítani, hogy a felperes nem hoz fel olyan konkrét érvet, amely azon komoly veszély bizonyítására irányul, hogy a bejelentett védjegy használata a fenti 114. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében sértheti a korábbi védjegyek jóhírnevét. E tekintetben nem hivatkozott a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő áruk és szolgáltatások olyan jellemzőire vagy tulajdonságaira, amelyek negatív befolyást gyakorolhatnak a korábbi védjegyek imázsára.
- 119 Egyébiránt, ahogyan a fellebbezési tanács arra rámutatott, egyik más ügyirat sem teszi lehetővé annak alátámasztását, hogy a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő áruk és szolgáltatások által általában közvetített imázs negatív. Egyébiránt, ahogyan az OHIM válaszbeadványában hangsúlyozza nem állnak fenn olyan ellentétek a tea jellege és felhasználási módjai, valamint a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő áruk vagy szolgáltatások között, amelyek ahhoz vezetnek, hogy a korábbi védjegyek imázsa a bejelentett védjegy használata révén megfakulhat (lásd ebben az értelemben: CAMELO-ítélet, fenti 110. pont, EU:T:2008:22, 62. pont).
- 120 Végül figyelembe véve a fenti 111. pontban kifejtetteket, a Darjeeling földrajzi hely és a korábbi védjegyekkel megjelölt árukategória közötti egyedi kapcsolat, és a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő áruk és szolgáltatások, valamint az említett terület közötti ilyen kapcsolat hiánya megerősíti a korábbi védjegyek vonzereje csökkenése veszélyének hipotetikus jellegét.
- 121 E megállapításokat nem kérdőjelezi meg a felperesnek a bejelentett védjegyben szereplő „j” és „i” betű grafikai megjelenítésére alapított érve. Még annak feltételezése esetén is, hogy az említett betűkön szereplő pontok ténylegesen levelekre, és különösen tealevelekre hasonlítanak, és hogy a fenti 96. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat szerint a vásárlóközönség képzetében kapcsolat jöhet létre az ütköző megjelölések között, e kapcsolat önmagában nem lehet elegendő a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdésében említett veszélyek egyike fennállásának megállapításához.
- 122 Azt a következtetést kell tehát levonni, hogy a fellebbezési tanács jogosan állapította meg, hogy nem áll fenn annak veszélye, hogy a bejelentett védjegy használata sérti a korábbi védjegyek jóhírnevét, még ha azt – a megtámadott határozat alapjául szolgáló hipotetikus előfeltevésekből kiindulva – kivételesnek is tekintjük.

- A korábbi védjegyek megkülönböztető képességének vagy jóhírvének tisztességtelen kihasználásáról
- 123 A „védjegy megkülönböztető képessége vagy jóhírneve tisztességtelen kihasználásának” fogalma, amelyet még az „élősködés” vagy „potyázás” kifejezésekkel is szoktak jelölni, nem a védjegy által elszenvedett sérelemhez kötődik, hanem az azzal azonos vagy ahhoz hasonló megjelölés harmadik fél által történő használatából származó előnyhöz. E fogalom többek között magában foglalja azt az esetet, amikor a védjegy imázsa átvitelének vagy a vele azonos vagy hozzá hasonló megjelöléssel jelölt árukra kivetített tulajdonságoknak köszönhetően a jóhírű védjegy nyomdokában egyértelmű kihasználás folyik (lásd analógia útján: L'Oréal és társai ítélet, fenti 99. pont, EU:C:2009:378, 41. pont). A kihasználás tisztességtelen jellege ilyen körülmények között abból ered, hogy – mindennemű pénzügyi ellentételezés és ennek érdekében eszközölt saját ráfordítás nélkül – kihasználja a védjegyjogosult által e védjegy imázsának megteremtése és fenntartása érdekében eszközölt üzleti ráfordításokat (lásd: ROYAL SHAKESPEARE ítélet, fenti 87. pont, EU:T:2012:348, 56. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 124 A fent hivatkozott ítélkezési gyakorlat szerint és a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett összetéveszhetőségtől eltérően ugyanis annak veszélye, hogy a bejelentett védjegy alapos ok nélkül történő használata sértheti vagy tisztességtelenül kihasználhatja a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jó hírnevét, akkor áll fenn, ha a fogyasztó – anélkül hogy szükségképpen összetévesztené egymással az ütköző védjegyekkel megjelölt áruk vagy szolgáltatások származását – különös vonzalmat tanúsít a bejelentő áru és szolgáltatásai iránt azon egyszerű ténynél fogva, hogy azokat a korábbi, jóhírnévvel rendelkező védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló védjeggyel jelölték meg. Ez szükségessé teszi annak bizonyítását, hogy a bejelentett védjegyet a korábbi azonos vagy hasonló védjegy pozitív tulajdonságaival hozzák kapcsolatba, mely utóbbiak a bejelentett védjegy általi nyilvánvaló kihasználást vagy élősködést eredményezhetik (lásd: CAMELO-ítélet, fenti 110. pont, EU:T:2008:22, 65. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 125 Annak eldöntésekor, hogy a megjelölés használata tisztességtelenül használja-e ki a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét, olyan átfogó értékelést kell végezni, amely figyelembe veszi az adott ügy valamennyi releváns tényezőjét, amelyek sorában többek között szerepel a védjegy jóhírének intenzitása és megkülönböztető képességének foka, az ütköző védjegyek közötti hasonlóság mértéke, valamint az érintett áruk vagy szolgáltatások jellege és az, hogy mennyire állnak közel egymáshoz. A védjegy jóhírvének intenzitását és megkülönböztető képességének mértékét illetően a Bíróság már határozott arról, hogy minél jelentősebb a korábbi védjegy megkülönböztető képessége és jóhírneve, annál könnyebb annak elfogadása, hogy számára sérelmet okoztak (lásd analógia útján: Specsavers International Healthcare és társai ítélet, fenti 62. pont, EU:C:2013:497, 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Szintén az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy minél közvetlenebbül és erőteljesebben idézi fel a megjelölés a védjegyet, annál nagyobb annak a kockázata, hogy a megjelölés aktuális vagy jövőbeli használata tisztességtelenül kihasználja a védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét (lásd: GRUPO BIMBO ítélet, fenti 68. pont, EU:T:2012:696, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; ROYAL SHAKESPEARE ítélet, fenti 87. pont, EU:T:2012:348, 54. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 126 A jelen ügyben a fellebbezési tanács kizárta annak veszélyét, hogy a bejelentett védjegy tisztességtelenül kihasználja a korábbi védjegyek megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét. Megállapította, hogy az ütköző megjelölésekkel megjelölt áruk és szolgáltatások hasonlóságának teljes hiányára tekintettel a fogyasztók nem számítanak arra, hogy akár a legcsekélyebb kapcsolat is fennáll a teatermesztők és a felperes vállalkozás között, mely utóbbi ruházati cikkeket és azokhoz kapcsolódó szolgáltatásokat kínál. Ebből azt a következtetést vontta le, hogy a felperes nem bizonyította, hogy egy ruházaticikk-védjegy hogyan szerezhet előnyt abból, hogy egy kiemelkedő minőségű teáról ismert védjeggyel hozzák kapcsolatba, amennyiben a ruházati cikkek ágazatában a luxus imázsa más feltételektől és tényezőktől

függ, mint a teaágazatban. Végül ugyanez érvényes a bejelentett védjeggyel megjelölt, a 35. és a 38. osztályba tartozó azon szolgáltatások vonatkozásában, amelyeket a megtámadott határozat szerint nem kifejezetten a ruházati cikkekkel kapcsolatban kínáltak.

- 127 A felperes a Darjeeling eredetmegjelölés által sugárzott imázsnak a beavatkozó fél saját kereskedelmi céljai irányába történő átvitelére hivatkozik, aki élvezi az említett eredetmegjelölés és a korábbi együttes védjegyek vonzerejének, jóhírnevének és presztízsének, valamint a DARJEELING védjegy által közvetített kisugárzó imázsnak az előnyét.
- 128 A felperes egyébiránt azt állítja, hogy semmi nem igazolja a „Darjeeling” eredetmegjelölésnek a beavatkozó fél általi, olyan áruk vagy szolgáltatások vonatkozásában történő használatát, amelyek nem Darjeeling régióból származnak, és amelyek egyáltalán nem állnak kapcsolatban e régióval. Végül úgy véli, hogy az egyedüli ok, amiért egy olyan francia vállalkozás, mint a beavatkozó fél, olyan indiai nevet választ, mint a Darjeeling, annak tudható be, hogy e név híres, és az Unióban jóhírnévvel rendelkezik.
- 129 Az OHIM azt állítja, hogy a felperes nem bizonyíthatja automatikusan a tisztességtelen kihasználás veszélyét a bejelentett védjegy használata alapján, a korábbi megjelölések jóhírnevére és azok nagyfokú hasonlóságára tekintettel. Az OHIM azt állítja, hogy a felperes nem adott elő érveket annak megmagyarázása érdekében, hogy a korábbi védjegy imázs hogyan vihető át a vitatott védjegyre, és nem nevezte meg az említett védjegyre konkrétan jellemző pozitív tulajdonságokat sem.
- 130 Az OHIM egyébiránt azt állítja, hogy az imázs ezen átvitele a jelen ügyben nem előrelátható, mivel az ütköző megjelölésekkel megjelölt áruk és szolgáltatások között fennálló nagyfokú különbségek miatt a fogyasztók nem számítanak arra, hogy a teatermesztők és a beavatkozó fél között a legcsekélyebb kapcsolat is fennáll, miközben a luxust eltérő módon fogják fel a két érintett ágazatban, azaz a ruházati cikkek ágazatában és a teaágazatban.
- 131 Végül az OHIM úgy véli, hogy a felperesnek a beavatkozó fél azon állítólagos szándékára alapított érve, hogy kihasználja a korábbi védjegy jóhírnevét, semmit nem bizonyít, mivel a földrajzi névnek számító „darjeeling” szóelemnek a beavatkozó fél általi használata főszabály szerint jogszerű.
- 132 A beavatkozó fél a maga részéről lényegében azt állítja, hogy a fellebbezési tanács jogosan alapította a korábbi védjegy vagy védjegyek jóhírneve vagy megkülönböztető képessége tisztességtelen kihasználása komoly veszélyének hiányára vonatkozó érvelését a jelen ügyben szóban forgó áruk és szolgáltatások közötti nagyfokú különbségekre, és hogy a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének egyik feltétele sem teljesült.
- 133 Előjáróban rá kell mutatni, hogy ahogyan a fenti 123. pontban is szerepel, az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy a „tiszteségtelen kihasználás” fogalma többek között magában foglalja azt az esetet, amikor a korábbi védjegy imázs átvitelének, vagy a vele azonos vagy hozzá hasonló megjelöléssel jelölt árukra kivetített tulajdonságoknak köszönhetően a jóhírnevű védjegy nyomdokában egyértelmű kihasználás folyik.
- 134 Egyébiránt az ítélkezési gyakorlat szerint lehetséges – különösen olyan felszólalás esetében, amely valamely kiemelkedően jó hírnévvel rendelkező védjegyen alapul –, hogy a korábbi védjegy bejelentett védjegy által történő tisztességtelen kihasználása jövőbeni, nem csupán feltételezett veszélyének valószínűsége annyira nyilvánvaló, hogy a felszólalónak nem is kell e célból más ténybeli elemre hivatkoznia, és azt bizonyítania. Nem zárható tehát ki, hogy a rendkívül magas fokú jóhírnev kivételesen önmagában a bejelentett védjegy általi, jövőbeni tisztességtelen kihasználás nem csupán feltételezett veszélyének jele lehet mindazon áruk és szolgáltatások vonatkozásában, amelyek nem hasonlóak a korábbi védjegy árújegyzékében szereplő árukhoz és szolgáltatásokhoz (lásd: GRUPO BIMBO ítélet, fenti 68. pont, EU:T:2012:696, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 135 A jelen ügyben a felperes megelégedett az azon azonnali kapcsolatra való hivatkozással, amelyet a vásárlóközönség az ütköző megjelölések között teremt a Darjeeling tea jóhírneve miatt, amely álláspontja szerint a védjegyre, de legalábbis a szóvédjegyre kivetül.
- 136 Meg kell állapítani, hogy a jóhírnévvel rendelkező teavédjegyekhez gondolatban szokásosan társítható jellemzőket önmagukban nem lehet olyanoknak tekinteni, mint amelyek előnyt biztosíthatnak olyan védjegy számára, amely alatt olyan árukat vagy szolgáltatásokat értékesítenek, mint amelyek a bejelentett védjegy árujegyzékében szerepelnek, annál is kevésbé, mivel a szóban forgó áruk és szolgáltatások nem fogyaszthatók vagy használhatók együttesen (lásd analógia útján: CAMELO-ítélet, fenti 110. pont, EU:T:2008:22, 66. pont).
- 137 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy ahogyan az már kifejtésre került (lásd a fenti 80–85. és 92–93. pontot), a fellebbezési tanács elemzése további részében a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének alkalmazása céljából két hipotetikus előfeltevésre alapította álláspontját, amelyek szerint egyrészt a korábbi védjegyek kivételes fokú jóhírnévvel rendelkeznek, másrészt pedig kapcsolat teremthető az ütköző megjelölések között. Közelebről a korábbi védjegyek jóhírnevének intenzitását illetően a megtámadott határozat azon a hipotetikus előfeltevésen alapul, hogy a felperes állításainak összessége bizonyított. Ezen állítások szerint, amelyeket a felperes a Törvényszék előtt lényegükben újra előadott, a Darjeeling tea, amelynek a jóhírneve a korábbi védjegyekre is rávetül, kifinomult, egyedi és kivételes minőségű teaként ismert.
- 138 Márpedig ahogyan arra a fenti 66 és 125. pont hivatkozott ítélkezési gyakorlatból következtetni lehet, mivel a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése az alkalmazásához nem írja elő az ütköző megjelölésekkel megjelölt áruk és szolgáltatások hasonlóságát, az a megállapítás, amely szerint rendkívül nagy különbségek vannak a megjelölt áruk és szolgáltatások között, és a fogyasztók nem számítanak arra, hogy a legcsekélyebb kapcsolat is fennáll a teatermelők és a felperes vállalkozás között, nem elegendő a korábbi védjegyek jóhírneve tisztességtelen kihasználása veszélyének kizárásához, amely jóhírnev a megtámadott határozat alapjául szolgáló hipotetikus előfeltevés szerint kivételes intenzitású.
- 139 Amikor ugyanis kivételes fokú jóhírnévvel rendelkező korábbi védjegyről van szó, még ha az ütköző védjegyek árujegyzékében szereplő áruk és szolgáltatások nagymértékben eltérők is, nem elképzelhetetlen, hogy az érintett vásárlóközönség e korábbi védjegy értékeit átviszi a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő árukra vagy szolgáltatásokra (lásd ebben az értelemben 2013. május 14-én hozott végzés, You-Q kontra OHIM, C-294/12 P, EU:C:2013:300, 69. pont).
- 140 A jelen ügyben egyrészt az ütköző védjegyek közös eleme, azaz a korábbi védjegyek alatt értékesített teát felidéző, a megtámadott határozat alapjául szolgáló hipotetikus előfeltevés szerint kivételes fokú jóhírnévvel rendelkező „darjeeling” szóelem által megtestesített értékek abban állnak, hogy kifinomult, exkluzív, egyedi minőségű áruról van szó. Másrészt, tekintettel arra, hogy a fellebbezési tanács elemzése a kivételes fokú jóhírnev hipotetikus előfeltevésén alapul, megállapítható, hogy az érintett vásárlóközönség nagy része tudja, hogy az ezzel megegyező nevű régió, ahonnan ezen áru származik, Indiában található. Ily módon a „darjeeling” szóelem felidézheti az exotikumot, valamint az érzékiséget és a titokzatosságot, amelyek az érintett vásárlóközönség képzetében a keleti országok ábrázolásához kapcsolódnak.
- 141 Rá kell mutatni, hogy e megállapítás nincs ellentmondásban a korábbi védjegyek megkülönböztető képességének sérelmére vonatkozó megállapítással (lásd a fenti 111. pontot). Noha a korábbi védjegyek megkülönböztető képessége sérelmének veszélye tekintetében az érintett vásárlóközönség, azaz ahogyan a fenti 95. pontban szerepel, az a vásárlóközönség, amely a korábbi védjegyek címzettje, egyáltalán nem teremt kapcsolatot a bejelentett védjeggyel megjelölt áruk és szolgáltatások és Darjeeling, mint India egyik régiója között, semmi nem akadályozza, hogy a vásárlóközönségre, amelynek a bejelentett védjegy a címzettje, vonzerőt gyakoroljon az, hogy a bejelentett védjegyre áttevődnek az említett régióhoz kapcsolódó értékek és pozitív tulajdonságok.

- 142 A fentiekre és különösen azon körülményre tekintettel, hogy azon hipotetikus előfeltevés, amelyen a megtámadott határozat alapul, kivételes intenzitású jóhírnévre utal, az ütköző védjegyekben közös „darjeeling” szóelem által felidézett pozitív tulajdonságok alkalmasak arra, hogy azokat a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő bizonyos árukra és szolgáltatásokra átültessék, és ennek következtében az utóbbi védjegy vonzerejét megerősítsék.
- 143 A megjelölt és a 25. osztályba tartozó áruk vonatkozásában ugyanis a bejelentett védjegy alkalmas arra, hogy élvezze a korábbi védjegyek által közvetített pozitív tulajdonságok, és különösen a „darjeeling” szóelem által magában hordozott kifinomultság vagy még inkább exotikus érzékiség imázsának előnyeit. A tisztességtelen előny szerzésének veszélye tehát nem zárható ki a jelen ügyben a megjelölt és a 25. osztályba tartozó áruk tekintetében.
- 144 Ugyanezen megállapítás érvényes a bejelentett védjeggyel megjelölt és a 25. osztályba tartozó árukhoz kapcsolódó, a bejelentett védjeggyel megjelölt, 35. osztályba tartozó kiskereskedelmi szolgáltatások, azaz a női alsóneműk és női fehérneműk kiskereskedelmi értékesítése vonatkozásában. A fentiekben előadott okokból, tekintettel azon áruk jellegére, amelyekhez kapcsolódnak, a bejelentett védjeggyel megjelölt, 35. osztályba tartozó további kiskereskedelmi szolgáltatások, azaz a parfümök, piperevizek és kozmetikai szerek, háztartási és fürdéshez való vászonnemű kiskereskedelmi értékesítése esetében hasonló helyzet áll fenn.
- 145 Ezzel szemben nem ez a helyzet áll fenn sem a 35. osztályba tartozó többi szolgáltatás, sem pedig a bejelentett védjeggyel megjelölt, 38. osztályba tartozó szolgáltatások összessége vonatkozásában. Azon ok ugyanis, amiért a vitatott védjegy használata a beavatkozó számára kereskedelmi előnyt nyújt az előző pontban említettekől eltérő szolgáltatások tekintetében, egyáltalán nem tűnik ki az ügy irataiból, és a felperes nem ad elő konkrét, ilyen esetleges előny bizonyítására alkalmas bizonyítékot. A fellebbezési tanács ezzel kapcsolatos megállapítását tehát jóvá kell hagyni.
- 146 Következésképpen, tekintettel arra, hogy a megtámadott határozat a korábbi védjegyek kivételes fokú jóhírnevének hipotetikus előfeltevésén alapul, azt részben hatályon kívül kell helyezni annyiban, amennyiben a fellebbezési tanács elutasította a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének alkalmazását azzal, hogy a bejelentett védjegy árujegyzékébe tartozó, 25. osztályba tartozó valamennyi áru és 35. osztályba tartozó kiskereskedelmi szolgáltatások vonatkozásában kizárta, hogy fennáll a bejelentett védjegy alapos ok nélkül történő használata tisztességtelen kihasználásának veszélye.
- 147 Ezen részleges hatályon kívül helyezést követően a fellebbezési tanács feladata azon érvek újbóli vizsgálata, amelyeket a felperes a felszólalási osztály határozata elleni keresetében a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének értelmében vett tisztességtelen kihasználás veszélyének fennállására alapít. Először is végkövetkeztetést kell megfogalmaznia a korábbi védjegyek jóhírnevének fennállását és adott esetben azok intenzitását illetően.
- 148 Amennyiben a fellebbezési tanács azon hipotetikus előfeltevésével szemben, amelyen a megtámadott határozat alapul, megállapítja, hogy a végső soron a korábbi védjegyek egyikének jóhírneve sem bizonyított, ki kell zárnia a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének alkalmazását, mivel az alkalmazásának egyik feltétele hiányzik, és teljes egészében el kell utasítania a felperesnek a felszólalási osztály határozata elleni keresetét.
- 149 Ha a fellebbezési tanács arra a végkövetkeztetésre jut, hogy a jelen ügyben a korábbi védjegyek közül legalább egynek a nál kisebb fokú jóhírneve bizonyított, mely kivételes fokú jóhírnév azon hipotetikus előfeltevését képezi, amelyen a megtámadott határozat alapul, meg kell vizsgálnia, hogy megállapítható-e kapcsolat a vásárlóközönség képzetében az ütköző megjelölések között, és e tekintetben végkövetkeztetést kell levonnia. Amennyiben ezen elemzés keretében a fellebbezési tanács arra következtet, hogy ilyen kapcsolat nem állapítható meg, ki kell zárnia a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének alkalmazását, mivel az alkalmazásának egy további feltétele hiányzik. Ezzel szemben,

amennyiben a fellebbezési tanács arra a következtetésre jut, hogy ilyen kapcsolat megállapítható, ezt követően meg kell vizsgálnia, hogy fennáll-e a bejelentett védjegy alapos ok nélkül történő használatából eredő tisztességtelen kihasználás veszélye.

- 150 Végül, ha a fellebbezési tanács megállapítja, hogy a jelen ügyben a korábbi védjegyek közül legalább egy védjegy kivételesen nagyfokú jóhírneve nyert ténylegesen bizonyítást, és az ütköző megjelölések közötti, a vásárlóközönség képzetében fennálló kapcsolat megállapítható, a jelen ítélettel összhangban meg kell állapítania, hogy a bejelentett védjeggyel megjelölt és a 25. osztályba tartozó áruk, valamint a bejelentett védjeggyel megjelölt és a 35. osztályba tartozó „Női alsóneműk és női fehérneműk, parfümök, piperevizek és kozmetikai szerek, háztartási és fürdéshez való vászonnemű kiskereskedelmi értékesítése” vonatkozásában fennáll a bejelentett védjegy alapos ok nélkül történő használata tisztességtelen kihasználásának veszélye, és ezt követően meg kell vizsgálnia – annak megállapításához, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdése a jelen ügyben alkalmazható-e –, hogy van-e e használatnak jogos indoka.
- 151 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy mivel a fellebbezési tanács először is nem jutott végkövetkeztetésre a korábbi védjegyek jóhírneve vonatkozásában, másodszor nem jutott végkövetkeztetésre az ütköző megjelölések között a vásárlóközönség képzetében fennálló kapcsolatot illetően, harmadszor pedig – mivel tévesen utasította el, hogy fennáll a bejelentett védjegy alapos ok nélkül történő használata tisztességtelen kihasználásának veszélye – nem vizsgálta meg, hogy e használatnak volt-e a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése értelmében vett alapos oka, nem a Törvényszék feladata, hogy a megtámadott határozat jogszerűségének felülvizsgálata keretében e három kérdésről első ízben határozzon (lásd ebben az értelemben: Master-ítélet, fenti 68. pont, EU:T:2014:1062, 92. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 152 A fenti megfontolások összességére tekintettel a második jogalapnak részben helyt kell adni, a megtámadott határozatot hatályon kívül kell helyezni a bejelentett védjegy által megjelölt és a 25. osztályba tartozó áruk, valamint a 35. osztályba tartozó „Női alsóneműk és női fehérneműk, parfümök, piperevizek és kozmetikai szerek, háztartási és fürdéshez való vászonnemű kiskereskedelmi értékesítése” vonatkozásában, továbbá a keresetet ezt meghaladó részében el kell utasítani.

A költségekről

- 153 A Bíróság eljárási szabályzata 134. cikkének (3) bekezdése alapján részleges pernyertesség esetén mindegyik fél maga viseli saját költségeit. A jelen ügyben a felperes, az OHIM és a beavatkozó fél is részlegesen pervesztes lett. Következésképpen el kell rendelni, hogy a felek maguk viseljék saját költségeiket.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) második fellebbezési tanácsának 2013. szeptember 17-i határozatát (R 1504/2012-2. sz. ügy) hatályon kívül helyezi a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő, és a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 25-i Nizzai Megállapodás szerinti 25. osztályba tartozó áruk és a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő, a fenti megállapodás szerinti 35. osztályba tartozó „Női alsóneműk és női fehérneműk, parfümök, piperevizek és kozmetikai szerek, háztartási és fürdéshez való vászonnemű kiskereskedelmi értékesítése” vonatkozásában.**
- 2) **A Törvényszék a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.**
- 3) **A felek maguk viselik saját költségeiket.**

Gratsias

Kancheva

Wetter

Kihirdetve Luxembourgban, a 2015. október 2-i nyilvános ülésen.

Aláírások